

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 29	Utgitt 12. juli	1950
Innhold.		
	Innhold.	Side
Skr. om bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende i Bjugn		612
Bestem. om opphevelse av bestem. om bruk av visse kjemiske produkter		613
Skr. om løyvetvang for herbyrgenæring m. v. i Inderøy		613
» om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen i Lavangen		614
» om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Hegra og Nordli		614
» om bruk av piggetråd til gjerde i Røros		614
» om fastsetting av avgifter for bruk av Sandnes off. godkjente slaktehus		614
» om endr. i § 52 i Instruksen for kontroll og vraking av saltsild		615
LoV om tillegg til lov om Universitetet i Oslo		615
» om endr. i lov om Universitetets lærereksamener		616
» om endr. i midlert. lov om hjelp til blinde og vanføre		617
» om endr. i lov om reisebyråer		618
» om forlenget gyldighet av lov om midlert. regulering av visse renter m. v.		620
» om fastsettelse av en del av grensen for kjøpstaden Vadsø		620
» om endr. i lov om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret		621
» om endr. i fiskerilovgivningen		623
Midlert. lov om forlengelse av funksjonstiden for Kornrådet		624
LoV om brigde i lov om samferdsle		624
» om brigde i mellomb. lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd		625
» om utligning av tilleggsskatt til kommunene på større inntekter for 1950—51		626
» om avgrensning av inntektsfradrag ved ligningen 1950—51 for premier og tilskott til sikring av pensjon for arbeidstakere		627
» om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for 1950—51		629
Midlert. lov om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter		629
» om avvikling av tvungen avståing av husrom m. v.		630
» om boligformidling		633
LoV om endr. i lov om husleie		638
» om tillegg til midlert. lov om krigsskadetrygd for bygninger		639

Lov om økonomisk oppgjør mellom Oslo kommune og Akershus fylkeskommune i anledning av sammenslutningen av Aker og Oslo kommuner og om tillegg til § 16 i lov om sammenslutning av Aker og Oslo kommuner	641
» om pensjonstrygd for statens arbeidere	642
» om endr. i lov om syketrygd	649
» om endr. i lov om alderstrygd	652
Midlert. lov om eiendomsrett til fiskefartøyer m. v.	652
Mellomb. lov om tillegg til lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v.	654
Kunngj. om avgift av apotekenes omsetning	655
» om omsetningsavgift på spiseis (iskrem)	656
» om formues- og inntektsskatt	657
» om tilleggsskatt av formue (ekstraordinær formuesskatt)	665
» om avgift på skipstonnasje	666
» om endringer i tolltariffen	667
Res. om ikrafttredd av lov om kokker og stuerter på fartøyer av handelsmarinen m. v.	674
» om lovbeskyttelse for Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag	674
» om bestem. om omsetningsavgift på spiseis	675
» om tillegg til bestem. om investeringsavgift i skogbruket	677
» om oppheving av: res. om innførsel av sukker, res. om innførsel av østers, res. om innførsel av produkter av hval, res. om innførsel av sirup, res. om importreg. for te- og kaffeerstatninger	677
» om overføring til Kommunaldepartementet og Handelsdepartementet av myndighet deligert til Forsyningsdepartementet	678
Skr. om bandtvang for hund i Eidsberg	678
» om tilleggsbestem. til §§ 9 og 15 i brannlova for Hetland	678

22. juni.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Med dette meldes at departementet har godkjent de av Bjugn herredstyre i møte 30. mai 1950 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innbygdsboende eiere av jordbruk i Bjugn herred, Sør-Trøndelag fylke.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22. juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret

utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Der- 22. juni.
etter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sådant pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i min-
nelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid
det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets
drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i
forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rime-
lig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de
arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som
av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling
og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig
løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får med-
delelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe
tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de på-
lagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med
pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse
skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas
å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den
inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er be-
stemt i lovens § 54.

Bestemmelse om opphevelse av bestemmelser om 24. juni.
omsetning og bruk av visse kjemiske produkter.

(Gitt 24. juni 1950 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i
medhold av lov nr. 5 av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre
og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og
kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 7.
juni 1947 om omsetning og bruk av visse kjemiske produkter opp-
heves med virkning fra 1. juli 1950.

Skriv frå Sosialdepartementet.

I medhald av kgl. resolusjon av 24. februar 1939 fastset departe-
mentet med dette i samsvar med hotelloven frå 25. juni 1935 nr. 12
§ 15 at den som i Inderøy herad, Nord-Trøndelag fylke, gjer
seg ei næring av å driva herbyrge, gjesteheim, pensjonatverks-
emd og anna utleige av einskilde rom eller servering av mat eller
drykk, frå 1. august 1950 skal ha løyve til det.

24. juni.

24. juni. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I medhold av kgl. resolusjon av 24. februar 1939 fastsetter departementet med dette i samsvar med hotelloven av 25. juni 1935 nr. 12 § 15 at den som i Lavangen kommune, Troms fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, herunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat eller drikk fra 1. august 1950 skal ha bevilling.

27. juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Med hjemmel i § 22 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 gis med dette tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Hegra og Nordli herreder i Nord-Trøndelag fylke.

Giften må ikke legges ut i tiden 1. mai til 1. november og må samles inn hvert år innen 1. mai.

Tillatelsen gjelder inntil videre.

27. juni.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I samsvar med lov av 14. juli 1893 og kgl. resolusjon av 7. desember 1923 om piggråds anvendelse til gjerde, stadfestes hermed vedtak av 6. mai 1950 av Røros Landsokn herredsstyre, Sør-Trøndelag fylke, der det er fastsatt følgende føresegner om bruk av piggråd i herredet:

1. For gjerde langs offentlig veg gjelder de bestemmelser som til kvar tid måtte være fastsatt av fylkesvegstyret.
2. Piggrådgjerde må ikke settes opp mot andres eiendommer uten at eierne har gitt sitt samtykke. Ved oppsetting av piggrådgjerde mot felles havn, eller andre eiendommer i sameie, må samtlige bruksberettigede ha gitt sitt samtykke til at piggråd kan nyttes. Piggrådgjerde kan settes opp uten samtykke fra andre når vedkommende er grunneier på begge sider av gjerdet.
3. Høgste tråd i piggrådgjerde skal være minst 1,20 meter over jorda. De øvrige tråder skal ikke ha større avstand seg imellom og mellom marka og lægste tråd enn 0,30 meter.
4. Piggrådgjerder må settes opp og holdes vedlike på forsvarlig måte slik at de ikke volder skade på husdyr.
5. Eldre piggrådgjerder må ikke vøles i strid med disse føresegner.
6. Brot på disse føresegner straffes med bøter.

28. juni.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 20 i lov nr. 1 av 9. februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v., jfr. kgl. resolusjon av 7. november 1947 gjøres det følgende forandring i de ved kgl.

resolusjon av 8. august 1947 og skrivelse fra Landbruksdepartementet av 16. juni 1948 fastsatte avgifter for bruken av Sandnes offentlig godkjente slaktehus, idet det blir å betale for:

Slaktning av storfe pr. stk. kr. 3,50
 » » sau/lam pr. stk. » 0,50

Disse bestemmelser som gjelder inntil videre trer i kraft 1. juli 1950.

Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

29. juni.

I medhold av kgl. resolusjon av 28. juni 1937 har Fiskeridepartementet bestemt at § 52 i Instruksen for kontroll og vraking av saltsild heretter skal lyde:

Saltsild som selges til innenlands konsum, skal være underkastet vraking.

Vrakingen skal foretas umiddelbart før varen leveres fra (den fagkyndige) grossists lager i et vrakerdistrikt. Se § 63.

Hvis saltsild blir levert fra tilvirker direkte til detaljist eller ikke fagkyndig grossist, skal den være vraket før den utbys til salgs.

Fagkyndig grossist etter denne paragraf er bare den som er godkjent som sådan av Fiskeridirektøren.

Grunnlaget for godkjenningen skal være at varen kan undergis en hygienisk og fagmessig behandling.

I forbindelse med begjæring om innenlands vraking under skriver rekvirenten en tilsvarende erklæring som ved eksportvraking, på dertil anordnet skjema.

Lov om tillegg til lov av 9. oktober 1905 om 30. juni.
 Universitetet i Oslo. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 10. juni 1950 sålydende:

I.

Lov av 9. oktober 1905 om Universitetet i Oslo § 17 første ledd gis følgende tillegg:

Dog kan kollegiet med samtykke av vedkommende departement for ett eller flere fakulteter beslutte fordeling på tre semestre. Tidspunktet for semestrenes begynnelse og slutt fastsettes i så fall av departementet etter at Universitetet har uttalt seg.

30. juni. II.

Nr. 1. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. Lov om endring i lov av 16. juli 1920 om Universitetets lærereksamener.

Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 10. juni 1950 sålydende:

I.

I lov av 16. juli 1920 om Universitetets lærereksamener skal § 4 lyde:

Parallelt med fagstudiet til Universitetets lærereksamener skal der ved det pedagogiske seminar gis undervisning i pedagogiske disipliner. Denne undervisning kan omfatte supplerende tilleggsfag til det som er nevnt under §§ 2 og 3 og avsluttes med et ett semesters teoretisk og praktisk kurs.

§ 6, første ledd skal lyde:

For å ansettes som rektor eller lektor ved offentlig eller kommunal høgre almenskole kreves bestått lektoreksamen samt pedagogisk eksamen. Hvis det til vedkommende pedagogiske eksamen ikke kreves tilleggsfag i henhold til § 4, må minst to av kandidatens eksamensfag være undervisningsfag i realskolen. Hvis et skolefag omfatter to universitetsfag, kreves det at kandidater med eksamen i det ene av disse fag har gjennomgått et tilleggskursus i det annet.

§ 6, femte ledd utgår.

II.

Kongen bestemmer når loven skal tre i kraft med virkning for henholdsvis det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og for det historisk-filosofiske fakultet. Kongen fastsetter likeledes de nærmere overgangsbestemmelser.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be- 30. juni.
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl. Nr. 2.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i midlertidig lov om hjelp 30. juni.
til blinde og vanføre av 16. juli 1936. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1950
sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om hjelp til blinde og
vanføre av 16. juli 1936 skal lyde:

§ 4. Til blind yter staten:

- a) kr. 936 året til den som bor i by og kr. 816 året til den som
bor på landet eller
- b) bidrag kr. 936 året til opphold på pleieheim for blinde god-
kjent av Sosialdepartementet.

§ 7. Til vanfør yter staten:

- a) kr. 936 året til den som bor i by og kr. 816 året til den som bor
på landet eller
- b) bidrag kr. 936 året til opphold på pleieheim godkjent av Sosial-
departementet.

II.

Denne lov trer i kraft 1. juli 1950.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. — Lov om endring i lov om reisebyråer.

Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1950 sålydende:

I.

Nedennevnte paragrafer i lov om reisebyråer av 4. november 1948 foreslås gitt følgende ordlyd:

§ 1. Ved reisebyrå forstås i denne lov en bedrift hvis erverv omfatter alle eller de vesentlige av nedenstående virksomheter.

- a. Meddelelse av opplysninger av enhver art om reiseforholdene i Norge og utlandet,
- b. salg av reisebilletter av enhver art samt sovevognsbilletter, plassbilletter og lignende,
- c. bestilling av rom i hoteller og herberger for overnatting eller pensjonsopphold og utstedelse av de herfor nødvendige kuponger,
- d. arrangement av selskapsreiser, cruises, utflukter i forbindelse med flytende hoteller, akkordreiser og lignende.

Vedkommende departement avgjør i tvilstilfelle om en bedrift skal ansees som reisebyrå i lovens forstand.

§ 3. Bevilling til å drive reisebyrå kan meddeles når det ved pålitelig vitnesbyrd godtgjøres at søkeren

- a. har fylt 25 år, har ført en hederlig vandel og er økonomisk vederheftig,
- b. har bestått realskoleeksamen og eksamen fra ettårig handels-skole eller har annen utdanning som minst svarer dertil,
- c. har vært beskjeftiget i bransjen i minst 5 år og i dette tidsrom til stadighet har deltatt i de virksomheter som er nevnt i § 1 første ledd bokstavene a—d.

Bevilling kan gis til forening eller selskap med begrenset ansvar som har sete i Norge og helt norsk styre. Den som har den daglige ledelse av bedriften, må i så fall oppfylle vilkårene i første ledd og ha særskilt godkjenning fra vedkommende departement. Det samme skal gjelde bestyrer av avdelingskontor.

Bevilling i samsvar med denne paragraf kan nektes, hvis departementet finner grunn til å anta at virksomheten ikke vil kunne drives på forsvarlig måte, eller at det ikke er behov for virksomheten.

§ 6. Utlending (herunder utenlandsk stat) som driver reisebyrå eller transportvirksomhet i hjemlandet, kan av vedkommende departement gis tillatelse til å drive reisebyrå her i landet. Bestyreren må fylle de vilkår som er nevnt i § 3, første ledd.

Tillatelsen kan gjøres betinget av at det stilles sikkerhet for et beløp av inntil kr. 100 000. Blir sikkerhet forlangt, får reglene i § 4 tilsvarende anvendelse.

2. Den overføring som er nevnt under punkt 1 skal ikke ha noen 30. juni.
 3. Tillatelse skal nektes dersom det faglig og økonomisk ikke bys 30. juni.
 tilstrekkelig sikkerhet for at virksomheten vil bli drevet på forsvarlig Nr. 4.
 måte. Det samme gjelder når det er grunn til å anta at opprettelsen
 av byrået vil lede til urimelig avbrekk i norske reisebyråers virksomhet.

Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles.

§ 7. Bestemmelse om kontroll med reisebyråer, om plikt til å meddele kontrollmyndigheten opplysninger, forevise forretningsbøker og andre dokumenter vedkommende virksomheten, om taushetsplikt m. v. blir i den utstrekning det anses påkrevet, gitt av vedkommende departement.

For bevilling eller tillatelse som nevnt i denne lovs §§ 2 og 6 betales en avgift til statskassen av kr. 100 for det år da bevillingen (tillatelsen) utferdiges og kr. 50 for hvert av følgende kalenderår. Slik avgift betales også for samtykke til å opprette avdelingskontor.

§ 8. Bestemmelsene i denne lov gjelder ikke Norges Statsbaners reisebyråer. Foretagender som har transportvirksomhet til formål eller sammenslutninger av slike er likeledes unntatt i den utstrekning de utsteder billetter til egne trafikklinjer og/eller yter slik bistand som har naturlig sammenheng med denne billettutstedelse. Unntaket gjelder ikke arrangement av selskapsreiser som medfører overnatting, med mindre departementet samtykker heri.

Vedkommende departement kan på nærmere fastsatte vilkår samtykke i at organisasjoner til fremme av reiselivet og bedrifter som har tilknytning til reiselivsbransjen, utøver en eller flere av de virksomheter som er nevnt i § 1, bokstav a til d. For øvrig kan slik virksomhet bare drives i henhold til bevilling eller tillatelse etter denne lovs §§ 2 og 6.

Loven skal ikke være til hinder for at foreninger, bedrifter, institusjoner, tidsskrifter og aviser arrangerer utflukter og lignende for medlemmer eller lesere. Dersom dette gjøres i hensikt å tjene på det, må de billetter og hotellkuponer som trenges, utstedes av et reisebyrå eller av vedkommende trafikkselskap.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. Lov om forlenget gyldighet av lov nr. 3 av 5. desember 1947 om midlertidig regulering av visse renter m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1950 sålydende:

Lov nr. 3 av 5. desember 1947 om midlertidig regulering av visse renter m. v. § 8, skal heretter lyde:

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. Lov om fastsettelse av en del av grensen for Nr. 6. kjøpstaden Vadsø.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23. juni 1950 sålydende:

§ 1. Med virkning fra 1. juli 1950 fastsettes kjøpstaden Vadsø grense i nord mot Nord-Varanger kommune således:

Fra Prestelven i vest går grensen østover gjennom 8 merkepunkter som av byingeniøren i Vadsø i januar 1950 er koordinatbestemt og innlagt på et grensekart. Punktene er betegnet med tallene I—VIII.

§ 2. Den grenselinje som er nevnt i § 1 skal på Vadsø kommunes bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer som Kommunal- og arbeidsdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. Dersom det med bindende virkning blir fastslått at kjøpstaden Vadsøs nordgrense mot Nord-Varanger kommune inntil 1. juli 1950 helt eller delvis lå lenger mot syd enn bestemt i § 1, skal følgende gjelde:

1. Det område av Nord-Varanger kommune som ligger mellom den gamle grense og den grenselinje som er fastsatt i § 1, overføres med virkning fra 1. juli 1950 til kjøpstaden Vadsø.

2. Den overføring som er nevnt under punkt 1 skal ikke ha noen 30. juni virkning på den odel som 30. juni 1950 måtte hvile på jord i Nr. 6. dette område.
3. Personer som har hjemstavn i Nord-Varanger og som 1. juli 1950 bor eller — hvis de er flyttet fra herredet — hadde sin siste bopel på det område som er nevnt i punkt 1, skal ha hjemstavn i Vadsø.
4. De personer som 1. juli 1950 bor på det område som er nevnt under punkt 1, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kommunal stemmerett anses som bosatt i Vadsø fra det tidspunkt de sist tok bopel på det nevnte område.
5. De personer som 1. januar 1950 hadde bopel på det område som er nevnt i punkt 1, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 med omsyn til skatteplikt som bosatt i Vadsø.

Utlikning av kommuneskatt til den utvidede bykommunen, og av statsskatt for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 skal foregå ved likningsmyndighetene i Vadsø i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov av 6. juni 1947 om dekning 30. juni. av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret Nr. 7. med endringslov av 30. juni 1949.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23. juni 1950 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 6. juni 1947 om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret med endringslov av 30. juni 1949 skal heretter lyde slik:

§ 2. Ved utlikning i samsvar med bestemmelsene i dette kapitel opprettes et fond, Kommunenes Krigsskadefond.

30. juni. Fondets midler skal nyttes til:
- Nr. 7. a) erstatning til herreds-, sogne-, fylkes- og bykommuner samt kommunale og interkommunale selskaper og sammenslutninger for skader og tap som er en følge av krigen og ikke dekkes av krigsskadetrygd.

Erstatning kan ytes:

1. for skade på fast eiendom og løsøre,
2. for tap av kontante penger eller fordringer eller for påførte utgifter,
3. for tap av inntekt eller annen økonomisk interesse, når skaden eller tapet skyldes fiendtlig eller nasistisk rekvisisjon, bruk eller ødeleggelse, overgrep eller andre forhold som er en direkte følge av krigen og okkupasjonen.

b) Hel eller delvis dekning av kommunenes andel av de erstatninger som blir å utrede i samsvar med lov av 25. april 1947 om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—45 m. v., jfr. § 17.

Erstatning ytes når de samlede utgifter og tap er vesentlige og skadelidte ikke selv med rimelighet kan bære dem.

Fondets midler kan desuten nyttes til lån eller tilskott til de kommuner, selskaper og sammenslutninger som er nevnt under bokstav a og til bygningskommuner til pr. 1. juli 1950 gjenstående gjenreisning av kommunale og interkommunale bygninger, anlegg m. v. når den skadelidte selv ikke kan bære utgiftene ved nevnte gjenstående gjenreisningsarbeider.

Departementet styrer fondet og avgjør om og i tilfelle med hvilket beløp og på hvilke vilkår erstatning, lån eller tilskott skal gis av fondet.

§ 3. Det opprettes en nemnd, Kommunenes Krigsskadenemnd.

Nemnda skal ha en formann og 4 andre medlemmer, som med personlige varamenn oppnevnes av Kongen.

Vedkommende departement gir nærmere regler om nemndas virksomhet. Den gir forslag til departementet om hvilke av en skadelidts anmeldte skader og tap skal anerkjennes som skader og tap som er en følge av krigen og ikke dekkes av krigsskadetrygd, og med hvilket beløp den enkelte skade og det enkelte tap skal anerkjennes.

Forslag som nevnt i foranstående ledd, foretas ikke for skadelidt som etter departementets avgjørelse anses som utelukket fra erstatning som følge av bestemmelsen i § 2, tredje ledd.

§ 7. Kommunenes Krigsskadenemnd fastsetter med departementets godkjenning terminer for innbetaling av utliknede tilskott til fondet. Departementet gir nærmere regler om utlikningen.

med virkning fra 1. juli 1950 til kjøpstaden Vadsø.

Nemnda kan helt eller delvis ettergi tilskott til fondet, når den finner det nødvendig, av hensyn til den tilskottspliktiges økonomiske bæreevne eller fordi den finner det åpenbart at utlikningsgrunnlaget i det enkelte tilfelle har medført et urimelig høyt tilskott. Medlem av nemnda kan innen 3 uker innanke vedtak om å ettergi tilskott til departementet.

30. juni.
Nr. 7.

Når erstatninger, lån og tilskott er utbetalt, overføres mulig restbeholdning av fondets midler — herunder utestående fordringer — til Skattefordelingsfondet. Departementet avgjør når denne overføring skal finne sted.

Utgiftene til styring av fondet og til Krigsskadenemndas virksomhet utredes av Kommunenes Krigsskadefond.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i fiskerilovgivningen.

30. juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 8.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23. juni 1950 sålydende:

I.

I lov om avgift ved utførsel av fisk og fiskevarer, som tilhører utlendinger, av 14. mars 1916 skal § 1 lyde:

For tilfælde av, at der for budgetterminen 1915—1916 og senere budgetterminer besluttet ilignet avgift til staten på utførsel av fisk (herunder skalldyr) eller fiskevarer, som er indkjøpt her i riket av eller for regning av personer, som er bosatt i utlandet, eller utenlandske selskaper, skal ved siden av de almindelige bestemmelser i skattelovene for landet og for byene av 18. august 1911 følgende regler komme til anvendelse.

II.

I lov om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter av 16. juni 1933 skal § 1 lyde:

Kongen kan gi forskrifter for behandling, tilvirkning og trans-

30. juni. port av fisk (herunder skalldyr) og fiskeprodukter som skal være
 Nr. 8. gjenstand for omsetning, og for kontrollen med at disse forskrifter overholdes.

III.

I lov om nedlegging og merking av fiskevarer m. v. av 25. juni 1937 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 4 a.

a) Merking av hermetisk nedlagte fiskevarer (herunder skalldyr).

§ 4 b.

b) Størrelsen, formen og materialet av de esker som skal brukes til hermetiske fiskevarer (herunder skalldyr).

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. **Midlertidig lov om forlengelse av funksjonstiden**
 Nr. 9. **for Kornrådet som ble valgt 4. juli 1945.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23. juni 1950 sålydende:

Det Kornrådet som ble valgt av Stortinget den 4. juli 1945 gjør tjeneste inntil videre, dog ikke utover 30. juni 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. **Lov om brigde i lov om samferdslo fra 11. juli**
 Nr. 10. **1947.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 23. juni 1950 som lyder so:

I.

30. juni.

Nr. 10.

Desse paragrafane skal lyda slik:

§ 7, 2. ledd.

Spursmålet um kor mange og kven som skal få slikt løyve vert avgjort serskilt for kvar kommune. Avgjerd kan ikkje takast fyrr saka har vore framlagd for kommunestyret (formannskapet) til fråsegn.

§ 10. Utleige av motorvogn utan førar.

Den som vil driva med å leiga ut motorvogner utan førar, må ha utleigeløyve av Samferdslenemnda. Innan den råma som er fastsett i denne lova, kan departementet gjeva reguleringsfyresegner um slik verksemd.

For løyve etter denne paragrafen kan det krevjast ei årleg avgift.

§ 18. Meklarar må ha godkjenning.

1. Den som vil driva meklarverksemd for transport som nemnt i §§ 16 og 19, må ha godkjenning av departementet.

2. Kongen kan gjeva fyresegner um slik meklarverksemd.

3. For godkjenning etter denne paragrafen kan det krevjast ei årleg avgift.

I 3. kapitel under avsnitt IV, Sams fyresegner for II og III, settes inn en ny

§ 24 a. Avgifter og anna.

Dei avgiftene som kan påleggjast etter denne lova, vert fastsette av departementet.

Det same gjeld det vilkåret for ruteløyve som er nemnt i § 6 om part i utgift til turvande vegvøling og vegvedlikehald.

Avgiftene kan søkjast inn med panting.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gjeve på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om brigde i mellombels lov av 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 23. juni 1950 som lyder so:

30. juni. Mellombels lov 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd § 21, første leden, skal lyde såleis:

Denne lova tek til å gjelda straks og gjeld til 1. juli 1951.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. **Lov om utligning av tilleggsskatt til kommunene på større inntekter for budsjettåret 1950—51.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23. juni 1950 sålydende:

§ 1. For det kommunale budsjettår 1950—51 skal det i alle kommuner lignes ut en tilleggsskatt på større inntekter.

Tilleggsskatt pålegges ikke rederiselskaper. Det samme gjelder slike boligselskaper som omhandlet i skattelov for landet § 51, skattelov for byene § 41, begges femte ledd, når minst 85 pst. av selskapets leieinntekter kommer fra aksjonærer (andelshavere) som har boligeilighet i eiendommen.

For selskaper som driver fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet beregnes tilleggsskatten av den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell.

Når den skattbare inntekt er

over kr.	15 000,	men ikke over kr.	20 000,	tillegg	6 pst.
»	»	20 000,	—»—	»	9 »
»	»	30 000,	—»—	»	12 »
»	»	40 000,	—»—	»	15 »
»	»	60 000,	—»—	»	18 »
»	»	80 000,	—»—	»	21 »
»	»	100 000,	—»—	»	24 »
»	»	125 000,	—»—	»	27 »
»	»	150 000,	tillegg	30 pst.	

Den økede skatt som er en følge av at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn 30 pst. av det skattbare inntektsbeløp som ligger over grensen.

§ 3. Av de beløp som blir lignet ut som tilleggsskatt etter denne lov, skal $\frac{1}{3}$ innbetales til Skattefordelingsfondet. Vedkommende departement fastsetter de nærmere regler om innbetalingen, derunder om plikt til å betale renter av beløp som ikke blir innbetalt i rett tid. Departementet kan frafalle kravet på innbetaling til Skattefordelingsfondet av andel i tilleggsskatt som skjønnes å være uerholdelig.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

Lov om avgrensning av inntektsfradraget ved 30. juni. ligningen for 1950—51 for premier og tilskott Nr. 13. til sikring av pensjon for arbeidstakere.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23. juni 1950 sålydende:

§ 1. Ved ansettelse av årsinntekt for 1949 eller avvikende regnskapsår kan det ikke kreves fradrag for forsikringspremie til sikring av pensjon for arbeidere og funksjonærer i den skattepliktiges næring og deres familie med mer enn et beløp som svarer til det dobbelte av den skattepliktiges andel av årets premie etter den oppsatte plan (overenskomst) for forsikringen under forutsetning av årlig premiebetaling til oppnådd pensjonsalder eller tidligere død. Er forsikringen tegnet 15. desember 1949 eller senere, kan fradraget ikke overstige kr. 2 000 for noen arbeider eller funksjonær.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder tilsvarende for tilskott til forsikringsteknisk oppbygd pensjonskasse som sikrer arbeidere og funksjonærer i den skattepliktiges næring, jfr. landskattelovens § 44, by-

30. juni. skattelovens § 38, første ledd, bokstav k i begge, tilsagte pensjons-
Nr. 13. ytelser etter stadfestede vedtekter.

§ 3. Ved ansettelse av årsinntekt for 1949 eller avvikende regnskapsår kan det ikke kreves fradrag for avsetning til fond som nevnt i landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, første ledd, bokstav k i begge, med mer enn et beløp som svarer til kr. 1 000 for hver person som etter vedtektene for fondet kan få pensjon fra dette for seg eller sine etterlatte og som er i den skattepliktiges tjeneste 31. desember 1949. Når det for disse personer også er betalt premie eller tilskott som nevnt i § 1 eller § 2, skal grensebeløpet for fradrag etter første punktum nedsettes med summen av de nevnte premier eller tilskott.

§ 4. Uten hinder av reglene i §§ 1 til 3 kan det kreves fradrag i årsinntekten for 1949 eller avvikende regnskapsår for premie, tilskott eller avsetning som den skattepliktige godtgjør å ha utbetalt før 15. desember 1949.

Godtgjør den skattepliktige at han før 15. desember 1949 har gitt et ubetinget tilsagn om utbetaling av et bestemt beløp som premie, tilskott eller avsetning, kan vedkommende departement samtykke i at fradrag blir gitt for hele beløpet.

§ 5. Forsikringspremie som nevnt i § 1 skal ansees utredet i 1949 også når premiebeløpet blir betalt innen 2 uker etter den dag da denne lov trer i kraft. Dette gjelder ikke når forsikringen er tegnet 15. desember 1949 eller senere. Det gjelder heller ikke når den skattepliktige nytter et annet regnskapsår enn kalenderåret.

§ 6. Riksskattestyret kan gi regler om oppgaveplikt for skattepliktige som krever fradrag i årsinntekten 1949 eller avvikende regnskapsår for beløp som nevnt i §§ 1 til 5 og kan fastsette skjema for oppgavene.

§ 7. Denne lov gjelder ikke for premier og pensjonsavgifter som er pålagt i lov.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om at avgift til Arbeiderfondet ikke ut- 30. juni.
lignes for budsjettåret 1950—51. Nr. 14.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23. juni 1950
sålydende:

Avgift til Arbeiderfondet utlignes ikke for budsjettåret 1950—51.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Midlertidig lov om avståelse av bruksrett over 30. juni.
fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands Nr. 15.
representanter.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950
sålydende:

§ 1. Vedtak om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v.
til fordel for fremmede lands representanter som er gjort eller opp-
rettholdt med hjemmel i midlertidig lov av 13. desember 1946, og
som står ved makt ved denne lovs ikrafttreden, blir fortsatt gjel-
dende inntil de blir opphevet av Kongen eller den han gir fullmakt.

§ 2. Kongen eller den han gir fullmakt kan kreve avstått bruks-
rett til møblert rom i hotell eller pensjonat til fordel for fremmede
lands representanter eller andre offisielle utenlandske utsendinger.

Er det tvist om størrelsen av vederlaget, fastsettes dette av kon-
trollnemnda, hvis avgjørelse kan prøves av overordnet myndighet
etter de regler som gjelder for prisreguleringer. Avståelsen kan kre-
ves gjennomført straks etter reglene i skjønnslovens § 55.

§ 3. Denne lov tar til å gjelde 1. juli 1950 og gjelder til 30.
juni 1952.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. **Midlertidig lov om avvikling av tvungen avstå-**
Nr. 16. ing av husrom m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950
sålydende:

§ 1. Vedtak som er gjort med heimel i bestemmelser av 27. juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene eller i bestemmelser av 7. november 1942 om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v. eller i midlertidig lov av 19. juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v., og som går ut på avståing av husrom, forlengelse av leieforhold eller tillatelse til framleie, blir stående ved lag inntil de helt eller delvis blir opphevet eller faller bort etter reglene i denne lov.

Bestemmelsene i § 7 i loven av 19. juli 1946 skal ha fortsatt gyldighet for vedtak som er gjort med heimel i nevnte lov, når klagefristen ikke er utløpet eller klagen ikke er endelig avgjort før 1. juli 1950.

§ 2. I kommuner der det står ved lag avståinger m. v. som nevnt i § 1, skal det være en avviklingsnemnd på minst 3 medlemmer som med personlige varamenn blir valgt av kommunestyret. Nemnda skal ha en målsmann for huseiere og en målsmann for leiere. I kommuner der det er foreninger av huseiere eller leiere, skal disse foreninger ha høve til å foreslå målsmenn. Kommunestyret bestemmer hvem som skal være formann og varaformann i nemnda.

Den som bor i kommunen og ikke har fylt 60 år plikter å ta mot valg.

Medlemmer av nemnda kan tilstås vederlag av kommunekassa for sitt arbeid.

§ 3. Avviklingsnemnda skal føre kontroll med og søke å få avviklet de avståinger som blir stående ved lag etter reglene i § 1. Den kan av eget tiltak gjøre vedtak om oppheving.

Formannskapet kan, når kommunens interesser tilsier det, i særlige tilfelle pålegge nemnda å oppheve et vedtak som går ut på avståing.

Før nemnda eller formannskapet tar avgjerd, skal den som har bruken av husrommet ha fått høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig.

Blir avstått husrom ledig, faller vedtaket om avståing bort.

§ 4. Den som har avgitt husrom etter vedtak om avståing, eller den som er pålagt å tåle framleie, kan søke om å få vedtaket opphevet. Vedtaket blir å oppheve av nemnda såframnt grunnlaget for

vedtaket er bortfalt eller i vesentlig grad endret og oppheving ikke vil virke urimelig. 30. juni. Nr. 16.

Nemnda skal likeens oppheve vedtaket såfremt den som har brukt av husrommet i vesentlig grad har forsømt å oppfylle sine plikter, jfr. § 7.

Søknad om oppheving skal være skriftlig. Nemnda skal snarest mulig ta avgjerd i saka. Før nemnda tar avgjerd, skal den som blir berørt av vedtaket ha fått høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig.

§ 5. Blir søknad om å få opphevet vedtak om avståing ikke tatt til følge av nemnda, kan den som har reist kravet påklage nemndas vedtak. Klagen går til by- eller herredsretten i den kommune der husrommet ligger. Er det opprettet særskilt husleierett i kommunen, skal klagen gå til denne. Klagen må være framsatt for nemnda innen 14 dager etter at vedkommende har fått melding om avgjerda. Retten kan gi oppreisning etter de regler som gjelder under rettergang. I husleieretten blir klagen å behandle av formannen med mindre han finner det ønskelig å tilkalle de andre medlemmer eller noen av partene forlanger det.

Nemnda skal snarest mulig etter at den har mottatt klagen, legge saka fram for retten med de opplysninger som trengs.

Retten avgjør klagen ved kjennelse. Kjennelsen kan påkjæres etter reglene i tvistemålslovens kapitel 26.

For behandlingen av klage over nemndvedtak betales gebyr med kr. 25. Er det opprettet husleierett, går gebyret til kommunen.

§ 6. Blir vedtak om avståing opphevet, skal nemnda sørge for at den som sitter med husrommet blir fjernet uten opphold. Til gjenomføring av dette kan nemndformannen vende seg til namsmyndighetene etter bestemmelsene i § 233 i lov om tvangsfullbyrdelse av 13. august 1915. Dette utelukker ikke avståerens rett til selv å vende seg til namsmyndighetene.

§ 7. Når husrom er avstått, gjelder reglene i §§ 18—27 i lov om husleie av 16. juni 1939 tilsvarende.

Den som har fått seg overlatt avstått husrom, er ansvarlig for at vederlaget blir betalt. Når dette ikke blir betalt ved forfall, blir kommunen ansvarlig for det vederlag som påløper etter at avståeren har meldt fra skriftlig til nemnda og denne ikke innen 14 dager etter å ha mottatt slik melding gjør vedtak om oppheving og deretter straks tar skritt til å gjøre husrommet fritt.

Bruker av avstått husrom er ansvarlig for skade under bruken av husrommet når skaden ikke skyldes vanlig slit og elde, jfr. § 18 i husleieloven. Blir skaden ikke dekket av brukeren, kan den kreves dekket av den kommune som har krevet husrommet avstått til brukeren.

30. juni. § 8. Avviklingsnemnda kan gjøre vedtak om at et husleiefor-
 Nr. 16. hold som ellers skulle opphøre etter leieavtalen eller etter oppsiing fra utleieren, eller som er opphørt uten at fraflytting har funnet sted, helt eller delvis skal fortsette inntil videre, såfremt leieren ikke etter husleieloven, eller etter kommunal vedtekt gitt med heimel i samme lovs § 41 punkt 1—4, har hatt høve til å kreve at oppsiinga blir kjent ugyldig eller at leieforholdet skal fortsette etter reglene i husleieloven § 38 første eller annet ledd. Dette gjelder i kommuner der § 1 A punkt 3 i midlertidig lov av 19. juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v. har gyldighet når nevnte lov opphører å gjelde.

Nemnda kan ikke bestemme at et leieforhold skal fortsette når det er frivillig opprettet etter 26. november 1948 eller det ligger innafor norm som nevnt i § 2 annet ledd i midlertidig lov om avståing av bruksrett til husrom m. v. av 19. juli 1946 og er opprettet etter at denne norm er innført i kommunen. Dette gjelder dog ikke når oppsiing framkommer innen 6 måneder etter at det er reist spørsmål om regulering av leien eller leievilkåra og nemnda må anta at oppsiing er foretatt som følge av dette.

Nemnda kan heller ikke bestemme at leieforholdet skal fortsette såfremt leieren i vesentlig grad har forsømt å oppfylle sine plikter.

Begjæring om fortsettelse av leieforholdet kan ikke bringes inn for nemnda når 8 dager er gått etter at namsmannens oppfordring til utflytting eller begjæring om utkasting etter § 234 i tvangsfullbyrdelsesloven er forkynt for leieren.

Før nemnda gjør vedtak, skal den som blir pålagt å finne seg i fortsettelse av leieforholdet, være gjort kjent med grunnlaget for vedtaket og gitt høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig. Nemndas protokoll skal vise de opplysninger som nemnda har bygget sin avgjerd på.

Kommunestyret kan bestemme at de gjøremål som avviklingsnemnda har etter denne paragraf og etter § 9 første ledd, skal føres over til kontrollnemndas avdeling for hussaker der slik avdeling er opprettet.

§ 9. Utleier kan søke om at vedtak som blir stående ved lag etter § 1 og som går ut på forlengelse av leieforhold, og vedtak som er gjort etter § 8, blir opphevet av avviklingsnemnda (kontrollnemnda). Reglene i § 4 gjelder tilsvarende.

Vedtak etter § 8 er ikke til hinder for at utleieren forlanger utkasting dersom leiebetalingen er misligholdt (jfr. husleielovens § 39). Begjæringen kan i alle tilfelle settes fram for namnsmyndighetene uten søksmål.

§ 10. Denne lov tar til å gjelde 1. juli 1950 og gjelder til 30. juni 1952. 30. juni. Nr. 16.

De husfordelingsnemnder som er i virksomhet når loven tar til å gjelde, skal overta de gjøremål som etter denne lov er tillagt avviklingsnemnda inntil slik nemnd er valgt. Det samme gjelder kontrollnemnda i den utstrekning den er tillagt husfordelingsnemndas gjøremål, jfr. § 6 siste ledd i midlertidig lov av 19. juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Midlertidig lov om boligformidling.

30. juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 17.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

§ 1. Denne lov trer i kraft 1. juli 1950 og skal gjelde i de kommuner der midlertidig lov av 19. juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v. har anvendelse den 30. juni 1950. Kommunestyret kan gjøre vedtak om at den ikke skal gjelde.

I andre kommuner gjelder loven når kommunestyret har gjort vedtak om det.

§ 2. I kommuner der loven gjelder, skal det være en boligformidlingsnemnd på minst 3 medlemmer som med personlige varamenn blir valgt av kommunestyret for den kommunale valgperioden. Nemnda skal ha en målsmann for huseiere og en målsmann for leiere. I kommuner der det er foreninger av huseiere eller leiere, skal disse foreninger ha høve til å foreslå målsmenn. Kommunestyret bestemmer hvem som skal være formann og varaformann i nemnda.

Den som bor i kommunen og ikke har fylt 60 år plikter å ta mot valg.

Medlemmer av nemnda kan tilstås vederlag av kommunekassa for sitt arbeid.

§ 3. Leilighet, møblert eller umøblert, som helt eller delvis har vært nyttet eller skal nyttes til å bo i, er undergitt reglene i denne lov. Det som er bestemt for leilighet gjelder også for enkeltrom som ikke er en del av den leilighet som utleieren selv bor i, jfr. dog § 13 tredje ledd.

30. juni. Loven gjelder ikke leilighet i hus som når denne lov tar til å
Nr. 17. gjelde, er anskaffet til sommer- eller feriebolig og som på nevnte
tidspunkt ikke frivillig er utleid til helårsbolig.

§ 4. Kommunestyret skal for de forskjellige størrelser av leiligheter fastsette det minste antall personer som en husstand må bestå av for å kunne få tillatelse til å flytte inn (normen).

Kommunestyret kan bestemme at innflytting i leilighet bare kan tillates leier, eller i tilfelle eier, som har bodd i kommunen i en bestemt tid umiddelbart forut for inngåelsen av leieavtalen. Det kan ikke kreves at leieren eller i tilfelle eieren har bodd i kommunen mer enn 2 år.

Boligformidlingsnemnda kan fravike de vilkår som er satt med heimel i denne paragraf i de tilfelle som er nevnt i denne lov.

§ 5. Leilighet som er ledig når denne lov tar til å gjelde eller som senere blir ledig, kan ikke tas i bruk uten samtykke av boligformidlingsnemnda.

Utleieren plikter snarest og seinest innen 30 dager etter at han har fått kunnskap om at leilighet vil bli eller er blitt ledig, å gi melding om dette til nemnda.

For nyoppført eller istandsatt leilighet plikter utleieren å gi slik ledigmelding seinest 30 dager før innflytting påregnes å kunne skje.

Reglene i første til tredje ledd gjelder tilsvarende når huseier ønsker å overta bruken av leilighet i eget hus.

Blir påbudt melding ikke gitt, gjelder reglene i § 10 annet og tredje ledd tilsvarende.

§ 6. Den som gir melding etter § 5 kan samtidig foreslå leier til leiligheten. Han skal da legge fram forslag til leieavtale i 3 eksemplarer underskrevet av begge parter sammen med opplysninger fra folkeregisteret eller annen offentlig myndighet om størrelsen av leierens husstand, om bopel og i tilfelle om tidspunktet for leierens innflytting i kommunen.

Opplysningsplikten etter foregående ledd gjelder også for huseier som ønsker å overta ledig leilighet i eget hus, jfr. § 5 fjerde ledd.

§ 7. Blir det satt fram forslag til utleie av leilighet innen frist som nevnt i § 5, skal boligformidlingsnemnda gi godkjenning når forslaget er i samsvar med de vilkåra som er fastsatt etter § 4.

Har huseieren satt fram forslag om å få overta bruken av ledig leilighet i eget hus, skal forslaget godkjennes av nemnda selv om hans husstand ikke omfatter tilstrekkelig antall personer etter normen.

Blir leilighet ledig eller ferdig til innflytting i hus der det ikke er mer enn tre leiligheter og eieren bor eller skal bo i den ene, skal

nemnda godkjenne forslag fra eieren om å få overta bruken av rom 30. juni. slik at han i alt får det antall rom som svarer til normen. Fore- Nr. 17.
slår eieren at leiligheten blir utleid til en familie hvorav minst ett av medlemmene er slektning av eieren eller dennes ektefelle i rett opp- eller nedstigende linje, blir leieavtalen å godkjenne selv om leierens husstand ikke omfatter tilstrekkelig antall personer etter normen.

Nemnda skal videre godkjenne at den som fører opp nybygg eller deltar i oppføringa som parthaver eller aksjonær, får flytte inn i dette selv om de vilkår som er fastsatt etter § 4 ikke er til stede. Det samme gjelder når arbeidere og funksjonærer skal flytte inn i leiligheter som arbeidsgiveren fører opp for dem eller har anskaffet for dem før denne lov tar til å gjelde, eller når arbeidere eller funksjonærer skal flytte inn i leiligheter som de fører opp eller før loven tar til å gjelde har anskaffet med økonomisk støtte fra bedriften og som bedriften har innløsnings- eller forkjøpsrett til.

For godkjenning etter annet og tredje ledd og fjerde ledds første punktum kan nemnda stille som vilkår at det blir foretatt utleie av de rom som overstiger normen.

§ 8. Når samfunnsmessige omsyn eller andre særlige forhold tilsier det, kan nemnda unntaksvis i det enkelte tilfelle gi godkjenning selv om de vanlige krav etter loven ikke er oppfylt. Nemnda kan da sette vilkår for godkjenningen.

§ 9. Gir nemnda ikke godkjenning, skal den snarest og seinast innen 14 dager etter at forslaget er mottatt, gi skriftlig underretning om dette til den som har satt fram forslaget. Forslaget blir å anse som godkjent såframnt slik underretning ikke er sendt innen denne frist.

§ 10. Er det ikke satt fram forslag etter § 6, eller er forslaget ikke blitt godkjent av nemnda, skal denne gi en frist på 14 dager til å sette fram forslag til ny leieavtale. Samtidig skal nemnda gi opplysning om vilkåra for godkjenning.

Blir det deretter ikke satt fram forslag i rett tid, eller er vilkåra for godkjenning ikke til stede, kan nemnda foreslå utleie til en bestemt leier på vanlige leievilkår. Dersom nemndas forslag om å leie ut ikke blir fulgt, kan nemnda kreve avståing og utleie av leiligheten til bestemt leier og om nødvendig sette denne i besittelse av leiligheten ved namsmyndighetenes hjelp.

For leilighet som blir utleid etter reglene i annet ledd, annet punktum blir vederlag å fastsette av kontrollnemnda i samsvar med de retningslinjer som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet. Avgjerd av kontrollnemnda kan prøves av overordnet myndighet etter de regler som gjelder for prisreguleringer. Vederlaget skal som

30. juni. regel settes til et månedlig beløp som skal betales forskottsvis. Den
Nr. 17. som får seg overlatt leiligheten er ansvarlig for at vederlaget blir
betalt. Videre får reglene i loven om avvikling av tvungen avståing
av husrom m. v., § 3, tredje ledd og §§ 4—7 tilsvarende anvendelse.

§ 11. Når leilighet ikke vil bli bebodd av leieren (herunder inne-
haver av aksje, obligasjon eller andel som det er knyttet leierett til)
eller i tilfelle eieren i 9 måneder eller mer, plikter leieren eller i til-
felle eieren seinest 30 dager etter at han har fått kunnskap om fra-
været og at det vil få varighet som foran nevnt, å gi melding om
dette til boligformidlingsnemnda. Hvis ikke nemnda samtykker i noe
annet, skal leiligheten utleies til eller på annen måte tas i bruk av
andre for den tid ledigheten varer. Reglene i §§ 5—10 gjelder til-
svarende. Blir leiligheten avstått etter § 10 annet ledds annet punk-
tum, skal boligformidlingsnemnda om nødvendig sørge for at den
midlertidige leier flytter når tida er ute. Til gjennomføring av dette
kan den vende seg til namsmyndighetene etter bestemmelsene i § 233
i lov om tvangsfullbyrdelse av 13. august 1915.

§ 12. Opphører et framleieforhold som er pålagt etter § 7 siste
ledd, § 8 siste punktum eller § 13 annet ledd, skal utleieren sørge for
at det straks blir foretatt ny framleie, såframt boligformidlings-
nemnda ikke godkjenner annen ordning. Nemnda skal fritas for fort-
satt framleie i den utstrekning den finner at grunnlaget for pålegget
er falt bort.

§ 13. Utleie av leilighet ved bytte blir etter forutgående melding
til boligformidlingsnemnda i samsvar med § 5 å godkjenne når bytte
skjer mellom leiere med like store leiligheter eller mellom leiere med
leiligheter av ulik størrelse, når den største leilighet vi bli bebodd
av en større husstand enn før.

For øvrig kan nemnda godkjenne utleie ved bytte når sam-
funnsmessige omsyn eller andre særlige forhold tilsier det. § 8 siste
punktum får tilsvarende anvendelse.

Bytte av enkeltrom trenger ikke i noe tilfelle godkjenning.

§ 14. Boligformidlingsnemnda kan samtykke i at leier av hus
eller beboelsesleilighet på minst 2 rom og kjøkken skal ha høve til
midlertidig å framleie en del av huset eller leiligheten til bestemt
framleier, selv om eieren av huset eller leiligheten ikke gir samtykke
til dette.

Nemnda kan stille vilkår for samtykke.

§ 15. Boligformidlingsnemnda fører kontroll med at reglene i
denne lov blir overholdt.

Eiere, utleiere og leiere plikter på forlangende å gi nemnda de
opplysninger som er nødvendige for at nemnda skal kunne kontrollere om
reglene i denne lov blir overholdt.

opplysninger som den finner nødvendig til gjennomføring av reglene 30. juni.
i denne lov. Nr. 17.

§ 16. Blir leilighet utleid eller brukt i strid med reglene i denne lov eller viser det seg at leieavtale eller bruk er godkjent på grunnlag av uriktige opplysninger, kan boligformidlingsnemnda kreve at leieforholdet straks opphører og at leieren eller brukeren blir fjernet fra leiligheten. Til gjennomføring av dette kan nemndformannen vende seg til namsmyndighetene etter tvangsfullbyrdelseslovens § 233. Før nemnda treffer vedtak skal utleier og bruker ha fått høre til å uttale seg skriftlig eller muntlig.

Når leilighet blir ledig etter reglene i første ledd, kan nemnda foreslå at denne blir leid ut til en bestemt leier på vanlige leievilkår. § 10 annet ledd annet punktum, samt tredje ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 17. Kommunestyret kan fastsette at bygning ikke kan rives uten samtykke av boligformidlingsnemnda, unntatt de tilfelle der bygningen er ekspropriert av det offentlige til nedrivning, eller bygningsmyndighetene gir pålegg om nedrivning etter lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924, § 153.

§ 18. Kommunestyret kan bestemme at denne lov ikke skal gjelde utleie i eiendommer som tilhører kommunen eller nærmere bestemte boligforeninger der bortleie av leiligheter kontrolleres av kommunen.

§ 19. Reglene i denne lov får ikke anvendelse ved første gangs innflytting i nybygg for så vidt byggeløyve er gitt og tildeling av leilighet foretatt før denne lov tar til å gjelde.

§ 20. Med sikte på utleie eller bytte av husrom som nevnt i lov om husleie av 16. juni 1939 § 2 eller overdragelse av aksje, obligasjon eller andel som gir rett til slikt husrom, er det forbudt gjennom avertering eller på liknende måte å sette fram tilbud om eller betinge vederlag som går ut på annet enn lovlig leie eller lovlig innskott.

§ 21. Den som unnlater å gi opplysninger eller gir uriktige opplysninger etter § 6 eller § 15 annet ledd, straffes med bøter.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsen i § 20 eller forbud utferdiget etter § 17 eller medvirker til slik overtredelse, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 22. De husfordelingsnemnder som er i virksomhet når loven tar til å gjelde, skal overta de gjøremål som etter denne lov er tillagt boligformidlingsnemnda, inntil slik nemnd er valgt.

Inntil kommunestyret har fastsatt vilkår etter lovens § 4 første og annet ledd, gjelder den norm som tidligere er fastsatt etter midlertidig lov om avståing av bruksrett til husrom m. v. av 19. juli

30. juni. 1946, likesom krav til botid skal være 2 år, såframt kommunen ikke Nr. 17. tidligere har hatt ordning med kortere oppholdstid.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. Lov om endringer i lov om husleie av 16. juni
Nr. 18. 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

I lov om husleie av 16. juni 1939 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 31. Dør leieren før leieforholdet er slutt, har både utleieren og dødsboet rett til å si opp leieavtalen med lovlig varsel til første alminnelige flyttedag, selv om avtalen er inngått for lengere tid eller med lengere oppsigelsesfrist. Men gjenlevende ektefelle og barn, som ved leierens død hørte til hans husstand og vil overta leieavtale om bolig med rettigheter og plikter, kan i alle tilfelle tre inn i leieforholdet i avdødes sted. Gjenlevende ektefelle og barn som vil fortsette avdødes virksomhet, har likeens rett til på samme måte å overta leieavtale om forretningslokale med eller uten tilliggende beboelsesrom samt avtale om hotell eller annet herberge med minst fire beboelsesrom til utleie. Reglene i §§ 37 og 38 gjelder ikke for oppsigelser etter dette ledd.

Er oppsigelse etter første ledd foretatt av utleieren, må de som ønsker å nytte sin rett til å tre inn i leieavtalen etter bestemmelsen i første ledd annet punktum, underrette utleieren om dette senest en måned etter at de har mottatt skriftlig melding fra ham om oppsigelsen og om fristen for å gjøre rettighetene gjeldende. De som ønsker å utnytte sin rett etter bestemmelsen i første ledd tredje punktum, må underrette utleieren om dette senest en måned etter at han etter oppgave fra skifteretten over rettighetshaverne, har sendt disse slik melding om oppsigelse og frist som nevnt i foregående punktum. Er oppsigelsen foretatt av boet, må rettighetene gjøres gjeldende senest en måned etter oppsigelsen.

Var leieavtalen inngått med den ene ektefelle og denne forlater

den leide leilighet eller rom, har den annen ektefelle — når denne 30. juni.
bor i leiligheten — rett til å fortsette leieforholdet i leierens sted. Nr. 18.

Reglene i annet og tredje punktum i første ledd og reglene i annet og tredje ledd kan ikke fravikes ved avtale til skade for leierens ektefelle og barn.

§ 32 tredje ledd.

Er spørsmålet om retten til å fortsette leieforholdet avgjort i forbindelse med bevilling til separasjon eller skilsmisse som er meddelt av fylkesmannen, kan avgjørelsen innen én måned bringes inn for departementet.

§ 37 annet ledd.

I oppsigelsen skal det stå at søksmål etter § 38 i tilfelle må være reist innen 30 dager etter at oppsigelsen er mottatt av leieren. Ellers er oppsigelsen ikke rettsgyldig. Har leieren flyttet i henhold til oppsigelsen, blir den dog å betrakte som gyldig.

§ 39 første ledd.

Utkasting på grunn av manglende betaling av leien kan bare kreves hvis leien ikke er betalt innen 14 dager etter at skriftlig påkrav har funnet sted på eller etter forfallsdag. I påkravet skal det stå at unnlatelse av å betale leien innen 14 dager etter at påkravet er mottatt, gir utleieren rett til å kreve leieren ukastet. Disse bestemmelse gjelder dog ikke forretningslokaler som blir leid bort pr. dag.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om tillegg til midlertidig lov om krigs- 30. juni.
skadetrygd for bygninger av 19. juli 1946. Nr. 19.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

§ 1. Krigsskadetrygden for bygninger kan, når gjenoppbygging har funnet sted etter 1. januar 1947, tilstå et ekstra prisstigningstillegg etter reglene i denne lov i tillegg til erstatningsbeløp og mulige tillegg som er gitt etter midlertidig lov av 19. juli 1946 om krigsskadetrygd for bygninger. Tillegg kan bare tilstås dersom

30. juni. a) den skadelidte antas å ha behov for slik tilleggsstøtte til gjen-
Nr. 19. oppbyggingen,
b) den bygning som erstattes ble totalskadd,
c) gjenoppbygging er eller blir foretatt av den som led skaden,
d) erstatningen blir nyttet til gjenoppbygging i samme distrikt som skaden inntraff.
e) gjenoppbygging er påbegynt innen 3 år reknet fra 1. juli 1950 og bygningen er tatt i bruk innen 5 år fra samme tidspunkt. Kongen eller den han gir fullmakt kan forlenge disse frister. Når særlige grunner foreligger kan krigsskadetrygdens styre fravike vilkåret i punkt c i første ledd.

§ 2. Prisstigningstillegg etter denne lov kan tilstås med inntil 5 pst. av erstatningsbeløp og mulige tillegg etter den i § 1 nevnte lov for gjenoppbygging som har funnet sted i 1947, og inntil 10 pst. av tilsvarende beløp for gjenoppbygging i 1948 og senere. Kongen kan foreta en generell reduksjon eller sløyfing av tillegget dersom en nedgang i byggekostnadene gjør dette berettiget.

Dersom det er anlagt tilfluktsrom i bygningen etter påbud i lovgivningen om sivilt luftvern, kan det tillegg som følger av første ledd forhøyes med inntil en tredjedel av de merkostnader som anlegget av tilfluktsrommet fører med seg.

Kongen kan fastsette at de enkelte tillegg ikke skal overstige et bestemt beløp og at tillegg under et visst beløp skal falle bort.

§ 3. Blir tillegg etter § 2 gitt for bygning som Statens Husbank har bevilget eller gitt tilsagn om lån eller nedskrivningsbidrag til, skal tillegget utbetales til Husbanken eller til den som Husbanken bestemmer. Er det gitt nedskrivningsbidrag til bygget, skal halvparten av tillegget nyttes til nedregulering av nedskrivningsbidraget og halvparten til nedregulering av det rentebærende lån. Er nedskrivningsbidraget mindre enn halve tillegget, skal tilsvarende mer gå til nedregulering av det rentebærende lån. Har låntakeren ikke nedskrivningsbidrag, skal tillegget i sin helhet gå til nedregulering av lånet. Husbanken kan dog i særlige tilfelle samtykke i at tillegg som skulle nyttes til nedregulering av det rentebærende lån, i steden kan nyttes på annen måte.

Har den skadelidte ikke lån i Statens Husbank, kan andre mulige panthavere etter prioritet kreve tillegget utbetalt til avbetaling på pantegjeld.

§ 4. Fradrag i erstatninger som er gjort i kraft av vilkår som Krigsskadetrygden har satt for å godkjenne overdragelse av erstatningskrav, for å tillate gjenoppbygging på annet sted enn der hvor skaden inntraff eller for å tillate utbetaling av erstatning uten plikt

til gjenoppbygging, skal avsettes til gjenreisningsformål i vedkom- 30. juni.
mende skadelidte distrikt. Kongen eller den han gir fullmakt be- Nr. 19.
stemmer hvorledes disse midler skal styres og brukes.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om økonomisk oppgjør mellom Oslo kom- 30. juni.
mune og Akershus fylkeskommune i anledning Nr. 20.
av sammenslutningen av Aker og Oslo kommuner
og om tillegg til § 16 i lov av 11. juli 1947 om sam-
menslutning av Aker og Oslo kommuner.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950
sålydende:

§ 1. Som fullstendig oppgjør i anledning av sammenslutningen
av Aker og Oslo kommuner betaler Oslo kommune til Akershus
fylkeskommune et beløp på kr. 3 750 000 pr. år i 35 — trettifem —
år. Beløpet betales hver 1. juli, første gang den 1. juli 1950.

§ 2. § 16, annet ledd, i lov av 11. juli 1947 om sammenslutning
av Aker og Oslo kommuner gis følgende tillegg:

For 1949—50 kan det brukes en annen måte — enn foran be-
stemt — å beregne hva Aker kommunes andel av fylkesskatten ville
ha vært. Dersom Akershus fylkeskommune og Oslo kommune ikke
blir enige om beregningsmåten, kan denne fastsettes av Kommunal-
og arbeidsdepartementet.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. **Lov om pensjonstrygd for statens arbeidere.**
Nr. 21. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950
sålydende:

Kapitel I. Pensjonstrygdens omfang.

Pensjonstrygden for statens arbeidere omfatter, med de unntak som følger av denne lov norsk statsborger eller person med fast bopel i Norge som er tilsatt som tariffflønnet arbeider i statsarbeid, herunder sesongarbeider, når han har en vanlig arbeidstid på minst 24 timer pr. uke.

Departementet kan bestemme at også andre enn tariffflønnede arbeidere skal omfattes av trygden.

I tvilstilfelle avgjør departementet hva det skal forstås med statsarbeid etter denne lov.

§ 2. Unntatt fra trygden er arbeider som:

- a) ved pensjonsalderen ikke vil få en samlet pensjongsgivende tjenestetid på minst 100 måneder. Når en privat virksomhet blir overtatt av staten får arbeideren medregnet tjenestetiden i bedriften før overtakelsen. For arbeider som i slik virksomhet går inn under pensjonsordning tas omsyn til opptjente pensjonsrettigheter eller bestående pensjonsfond etter nærmere regler og på vilkår som fastsettes av departementet.
- b) er innehaver av stilling som er innlemmet i Statens Pensjonskasse eller Statsbanenes Pensjonskasse eller omfattes av annen pensjonsordning fastsatt av Stortinget. Slik arbeider kan dog overføres til pensjonsordningen etter denne lov på de vilkår Kongen med Stortingets samtykke fastsetter.
- c) er tilsatt i selvstendig statsforetak som drives uavhengig av statens bevilgninger, med mindre Kongen med Stortingets samtykke bestemmer noe annet for de enkelte foretak.

Kapitel II. Pensjongsgivende tjenestetid.

§ 3. Som pensjongsgivende tjenestetid regnes den tid arbeideren har hatt lønnet arbeid som nevnt i § 1, jfr. § 2 og som det er betalt avgift for etter § 27.

Som pensjongsgivende regnes også tjenestetid før lovens ikrafttreden og den tid arbeideren:

- a) av vedkommende etat midlertidig er avgitt til fylke, kommune eller privat arbeidsgiver som utfører arbeid for etaten,
- b) avtjener pliktig militærtjeneste eller har lovbestemt ferie, jfr. § 27.

Ved fastsettelse av den pensjongsgivende tjenestetid regnes 200 ordinære arbeidstimer å svare til 1 måned. For arbeidere med kortere

ordinær arbeidstid enn 48 timer pr. uke fastsetter departementet 30. juni. omregningstallet. Nr. 21.

Tjenestetiden rundes av oppover til nærmeste hele antall måneder.

Kapitel III. Alderspensjon.

§ 4. Kongen fastsetter pensjonsalderen for de enkelte grupper av arbeidere.

Arbeideren har rett og plikt til å slutte i arbeidet ved utgangen av den kalendermåned han når pensjonsalderen. Vedkommende tilsettingsmyndighet kan når forholdene gjør det ønskelig og arbeideren samtykker i det, bestemme at fratreden skal skje inntil 1 år senere.

§ 5.

1. Rett til alderspensjon har arbeider som har 100 eller flere måneders pensjongivende tjenestetid.

Årspensjonen er kr. 7,50 for hver pensjongivende tjenestemåned.

Alderspensjon regnes ikke for mer enn 360 pensjongivende tjenestemåneder i alt.

2. For pensjonist som forsørger ektefelle, økes alderspensjonen med 33½ pst. Det samme gjelder når pensjonisten er pålagt underhold til ektefelle som han er separert eller skilt fra. Pensjonen kan i slike tilfelle ikke økes med mer enn det underhold som vedkommende er pålagt.

3. For pensjonist som forsørger barn som nevnt i § 16 økes alderspensjonen med 10 pst. av pensjonen for enslig for hvert av de fem første barn.

4. Alderspensjonen med tillegg må ikke overstige 80 pst. av vedkommendes gjennomsnittlige inntekt i de siste tre år han var i arbeid som nevnt i kapitel I.

§ 6. Alderspensjonen tar til fra og med den dag pensjonsalderen er nådd, eller fra den dag lønnen opphører etter at pensjonsalderen er nådd. Alderspensjonen løper dog ikke i noe tilfelle fra et tidligere tidspunkt enn 6 måneder før pensjonskravet kom inn til vedkommende etat.

Pensjonen løper til og med månedsdagen etter pensjonistens død.

Kapitel IV. Enkepensjon.

§ 7. Enke som har omsorg for barn under 18 år med rett til pensjon, får pensjon fra mannens død.

Enke som ved mannens død ikke har omsorg for barn med rett til pensjon, får pensjon fra fylte 55 år. Er enken yngre ved mannens

30. juni død, får hun en overgangsstonad som svarer til 2 års pensjon, i til-
Nr. 21. felle forholdsmessig avkortet hvis hun er eldre enn 53 år.

Styret kan bevilge hel eller delvis pensjon til:

- a) arbeidsufør enke som etter 2. ledd ikke får pensjon,
- b) hustru når ekteskapet er oppløst ved det fordi mannen er forsvunnet.

§ 8. For fraskilt hustrus rett til pensjon og overgangsstonad etter denne lov gjelder reglene i ekteskapslovgivningen. Pensjonen til fraskilt hustru kan likevel ikke være større enn det underhold hun hadde krav på. Pensjonen til hustru som arbeideren var gift med ved dødsfallet skal ikke være mindre enn halvparten av enkepensjonen.

Når særlige forhold gjør det rimelig kan departementet gjøre unntak fra reglene i første ledd.

§ 9. Enkepensjonen er 60 pst. av alderspensjonen med ektefelle tillegg.

§ 10. For enke etter alderspensjonist regnes enkepensjonen på grunnlag av mannens alderspensjon.

For enke etter arbeider som var i tjeneste da han døde, regnes enkepensjonen av den alderspensjon mannen ville ha fått om han hadde fortsatt i sin stilling til pensjonsalderen. For sesongarbeider og arbeider med kortere arbeidstid enn vanlig regnes i dette tilfelle tjenestetiden å svare til gjennomsnittet for de siste 3 år før dødsfallet. På samme måte beregnes pensjonen om arbeideren dør innen en måned etter fratreden og han ikke er tilsatt hos annen arbeidsgiver.

For enke etter arbeider som hadde uførepensjon da han døde regnes enkepensjonen på grunnlag av den alderspensjon mannen ville ha fått ved pensjonsalderen etter reglene i § 23.

For enke etter arbeider som hadde sluttet i statsarbeid før pensjonsalderen uten å få uførepensjon, regnes enkepensjonen på grunnlag av den alderspensjon mannen ville ha fått om han hadde levet til pensjonsalderen.

Ved beregning av enkepensjon etter 1—4 ledd tas ikke omsyn til eventuell nedsetting etter § 24.

§ 11. Rett til enkepensjon inntreffer ikke:

- a) når mannen er død innen to år etter tilsettingen eller etter at ekteskapet er inngått og dødsfallet skyldes sykdom som han led av ved tilsettingen eller vigselen og som en av ektefellene da antas å ha kjent til,
 - b) når ekteskapet er inngått etter at mannen har fylt 60 år.
- Når særlige grunner taler for det kan trygdens styre tilstå hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

§ 12. Enke som kunne få mer enn en enkepensjon etter denne lov, får bare utbetalt den største av dem.

§ 13. Enkepensjon og overgangsstonad faller bort når enken gifter seg igjen.

Blir hun igjen enke eller blir det nye ekteskap oppløst ved skilsmisse, kan styret, om hennes økonomiske forhold gjør det rimelig, bevilge henne pensjon med inntil forskjellen mellom pensjonen etter reglene i denne lov og underhold eller pensjon som hun er sikret gjennom senere ekteskap.

§ 14. Enkepensjonen løper fra og med den kalendermåned mannen døde og til og med månedsdagen etter hennes død, eller i tilfelle til og med den dag hun gifter seg igjen.

Seksmånedersfristen i § 6 gjelder tilsvarende.

§ 15. Styret kan bevilge hel eller delvis pensjon etter reglene i dette kapitel til enkemann etter kvinnelig arbeider når mannen var vesentlig forsørget av hustruen og han på grunn av sin alder eller helbred ikke kan ventes å forsørge seg selv.

Kapitel V. Barnepensjon.

§ 16. Barn under 18 år som avdøde forsørget har rett til barnepensjon.

Barn født utenfor ekteskap har samme rett til pensjon som barn født i ekteskap. Det samme gjelder adoptivbarn og pleiebarn som avdøde hadde påtatt seg oppfostringen av uten vederlag. Hadde avdøde alderspensjon må han ha påtatt seg oppfostringen før pensjonen tok til.

Rett til barnepensjon til adoptiv- og pleiebarn inntreffer dog ikke dersom arbeideren dør innen to år etter at han påtok seg oppfostringen og dødsfallet skyldes en sykdom som han dengang led av og som det må antas at han da kjente til. Når særlige grunner taler for det kan styret bevilge hel eller delvis pensjon til adoptiv- og pleiebarn som ikke har rett til pensjon.

Finner styret at omsynet til barnets utdanning gjør det rimelig, kan det på de vilkår det setter, forlenge løpende barnepensjon helt eller delvis for et år om gangen, men ikke lenger enn til barnet fyller 21 år. Tilsvarende regler gjelder når forsørgeren dør etter at barnet har fylt 18 år.

§ 17.

1. Pensjonen til barn etter mannlig arbeidstaker er:

a) når enkepensjon ytes:

for 1 barn 20 pst. av alderspensjon for enslig

» 2 » 30 »

—»—

30. juni. for 3 barn 37,5 pst. av alderspensjon for enslig
 Nr. 21. » 4 » 45 » ————
 » 5 eller flere barn 50 pst. av alderspensjonen for enslig.

b) når enkepensjon ikke ytes:

- for 1 barn 50 pst. av alderspensjon for enslig
 » 2 » 70 » ————
 » 3 » 80 » ————
 » 4 » 90 » ————
 » 5 eller flere barn 100 pst. av alderspensjonen for enslig.

2. Reglene i punkt 1 a gjelder tilsvarende for utregning av pensjon til barn etter kvinnelig arbeidstaker. Er også faren død, legges reglene i punkt 1 b til grunn.

3. Barnpensjonen deles likt mellom barna.

4. Til samme barn kan bare ytes pensjon etter én arbeider. I tilfelle utbetales den største av pensjonene.

§ 18. Barnpensjonen løper fra og med den kalendermåned forsørgeren døde og ut den måned barnet fyller 18 år. Dør barnet før det fyller 18 år løper pensjonen til og med månedsdagen etter dets død.

Forhøyet barnpensjon etter § 17, 1 b løper fra og med den kalendermåned moren eller faren døde.

Seksmånedersfristen i § 6 gjelder tilsvarende.

Kapitel VI. Invalidpensjon.

§ 19. Arbeider har rett til invalidpensjon når han fratrer sin stilling på grunn av sykdom eller skade og av styret antas udyktig til å utføre sine tjenesteplikter.

Rett til invalidpensjon inntreffer ikke når arbeideren selv med forsett er skyld i at han er blitt udyktig til å utføre sin tjeneste eller når arbeidsudyktigheten inntreffer innen to år etter tilsetningen og skyldes en sykdom eller svakelighet som han led av ved tilsetningen og som det må antas at han da kjente til.

Styret kan sette som vilkår at pensjonen helt eller delvis skal brukes til opplæring i annet yrke.

Krav om invalidpensjon må settes fram innen seks måneder etter at lønnen opphørte som følge av fratreden. Styret kan når særlige grunner foreligger se bort fra fristen.

§ 20. Invalidpensjon ytes med det beløp som alderspensjonen ville ha utgjort om arbeideren hadde fortsatt i tilsvarende arbeidsforhold til pensjonsalderen.

Pensjonen kan avkortes eller helt falle bort selv om arbeideren er udyktig til tjeneste i sin stilling, dersom han antas å kunne skaffe

seg annet høvelig arbeid. Størrelsen av den avkortede pensjon fastsettes av trygdens styre under omsyn til det tap i inntekt som invaliditeten antas å føre med seg ikke bare i arbeiderens vanlige erverv, men i et hvert erverv som passer for ham.

§ 21. Invalidpensjonen kan reguleres eller helt sløyfes når styret finner at det er inntrådt en vesentlig endring i arbeiderens ervervs-evne.

§ 22. Arbeider som søker eller hever invalidpensjon må framstille seg til legeundersøkelse etter styrets bestemmelse. Legeerklaring gis på skjema som fastsettes av styret.

Utgiftene ved legeundersøkelsen dekkes av pensjonstrygden. Krever arbeideren ny behandling av saken, kan trygdens styre bestemme at han selv skal betale omkostningene ved legeundersøkelsen.

Når det gjelder spørsmål om første gangs tilståelse av invalidpensjon eller om fortsatt invalidpensjon kan trygden kreve at arbeideren eller pensjonisten legger seg inn på sykehus til undersøkelse. Trygden betaler utgiftene ved sykehusoppholdet og reise til og fra sykehuset, dersom disse ikke dekkes av trygdekassen.

§ 23. Invalidpensjonen tar til fra det tidspunkt lønnen opphører som følge av fratreten og opphører senest ved pensjonsalderen. Den erstattes da med alderspensjon begrenset etter reglene i kapitel III på grunnlag av tjenestetiden som arbeider tillagt tiden som invalidpensjonist multiplisert med invaliditetsgraden til enhver tid. For sesongarbeider og arbeider med kortere arbeidstid enn vanlig regnes tiden som invalidpensjonist under omsyn til den gjennomsnittlige beskjeftigelse han hadde i de siste tre år før han sluttet tjenesten.

Alderspensjonen etter første ledd skal likevel ikke være mindre enn den invalidpensjon han hadde ved pensjonsalderen og ikke større enn pensjonen etter reglene i § 20, 1. ledd.

Styret kan i særlige tilfelle fravike reglene i første og annet ledd.

Kapitel VII. Nedsetting og tap av pensjon.

§ 24. Pensjon etter denne lov settes ned med det beløp vedkommende har rett til etter lov om alderstrygd og etter lovene om krigspensjonering og ulykkestrygd for skade som er påført arbeideren.

Er skaden skjedd mens arbeideren var i tjenesten, skal alderspensjon etter denne lov likevel bare settes ned når den sammen med ytelse fra krigspensjonering eller ulykkestrygd er større enn det beløp som alderspensjonen ville ha utgjort om arbeideren hadde fortsatt i tilsvarende arbeidsforhold til pensjonsalderen. Alderspensjonen settes da ned med det overskytende beløp.

30. juni. Engangserstatning regnes om til årlig pensjon etter regler fast-
Nr. 21. satt av departementet.

§ 25. Styret kan avslå pensjonskrav eller helt eller delvis inn-
dra eller holde tilbake tilkjent pensjon, dersom pensjonssøkeren
(pensjonisten) svikaktig har gitt uriktige opplysninger eller fortiet
opplysninger av betydning for pensjonsforholdet.

Har vedkommende gitt uriktige opplysninger som nevnt uten at
det foreligger svik, kan for meget utbetalt pensjon og erstatning for
omkostninger og rentetap trekkes fra i fremtidige pensjoner.

§ 26. Pensjonen inndras for den tid pensjonisten soner frihets-
straff utover en måned. Har pensjonisten hustru eller barn under
18 år, kan styret gjøre vedtak om at pensjonen helt eller delvis skal
utbetales til dem.

Kapitel VIII. Pensjonsavgift.

§ 27. Arbeider som går inn under denne lov skal betale pen-
sjonsavgift så lenge han har lønnet statsarbeid som nevnt under
kapitel I.

Plikten til å betale avgift faller bort i den tid han avtjener
pliktig militærtjeneste eller har lovbestemt ferie, jfr. § 3, 2. ledd.

Avgiften utgjør kr. 0,10 for hver ordinær arbeidstime, dog ikke
mer enn kr. 4,80 for uken.

Avgiften trekkes fra ved utbetaling av lønn.

De nærmere regler om gjennomføringen av avgiftsbetalingen gis
av departementet etter forslag fra trygdens styre.

Kapitel IX. Overgang til en annen av statens pensjonsordninger.

§ 28. Med samtykke av departementet kan styret treffe over-
enskomst med annen pensjonsinnretning om overføring av arbeidere
og pensjonister. I overenskomsten bestemmes i hvilken utstrekning
de overførte arbeidere skal få tidligere tjenestetid regnet med.

Kapitel X. Administrasjon.

§ 29. Pensjonstrygden for statens arbeidere administreres av
Statens Pensjonskasse. Bestemmelsene i lov om Statens Pensjons-
kasse av 28. juli 1949 kapitel I gjelder på tilsvarende måte så langt
de passer.

Ved behandlingen av saker etter denne lov skal det medlem av
styret som er oppnevnt blant medlemmene i Statens Pensjonskasse
erstattes med en representant for arbeiderne, som med personlig
varamann oppnevnes av Kongen etter forslag fra arbeidernes hoved-
organisasjon.

Utgiftene ved pensjonstrygdens administrasjon dekkes av stats-
kassen.

Departementet fastsetter de nærmere regler for pensjonstryg- 30. juni.
dens administrasjon. Nr. 21.

Kapitel XI. Forskjellige regler.

§ 30. Krav om pensjon eller overgangsstonad må arbeideren eller hans etterlatte selv melde til den etat arbeideren sist var tilsatt.

Kravet meldes på den måte styret bestemmer og med de opplysninger styret anser nødvendig.

§ 31. Pensjon utbetales etterskottsvis hver måned eller hvert kvartal etter styrets bestemmelse. Overgangsstonad utbetales i slike terminer og på den måte styret bestemmer.

Terminbeløp avrundes opp til nærmeste hele krone.

Den som skal motta pensjon eller overgangsstonad må skaffe den legitimasjon som styret forlanger.

§ 32. Rettigheter etter denne lov kan endres, innskrenkes eller oppheves ved senere lov.

§ 33. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov.

§ 34. Denne lov trer i kraft 1. januar 1951.

Statsarbeider eller etterlatte etter statsarbeider, jfr. § 1 som før denne lovs ikrafttreden har fått pensjon av statskassen eller av sin etat etter tilsvarende regler som for pensjoner av statskassen får fra dette tidspunkt sine pensjoner med dyrtidstillegg regnet om etter reglene i denne lov. Dog skal summen av de pensjonsbeløp han har rett til etter denne lov og etter lov om alderstrygd ikke være mindre enn summen av de beløp han hadde i pensjon med dyrtidstillegg og i lovbestemt alderstrygd ved lovens ikrafttreden.

De nærmere regler for omregningen fastsettes av departementet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i lov om syketrygd av 6. juni 30. juni.
1930. Nr. 22.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6. juni 1930 skal lyde:

30. juni. § 5. De etter denne lov trygdepliktige skal være pliktige medlemmer i vedkommende trygdekasse eller i en etter denne lov godkjent sykekasse.

Medlem av godkjent sykekasse kan ikke samtidig være medlem av noen trygdekasse.

§ 7, punkt 1, 2. ledd.

Hvis vedkommende godtgjør at han har oppfylt sin trygdeplikt ved pliktig medlemsskap i trygdekasse eller godkjent sykekasse, kan innmelding unnlates så lenge dette medlemsskap består. Det påhviler arbeidsgiveren til enhver tid å holde seg underrettet herom.

§ 33, punkt 7, 1. ledd.

I tillegg til medlemmets premie betaler arbeidsgiveren 45 pst., kommunen 25 pst. og staten 20 pst. av medlemspremien for pliktige medlemmer. For frivillige medlemmer betaler kommunen 25 pst. og staten 20 pst. av medlemspremien.

§ 36, punkt 2.

Statens premiedel overføres til et reguleringsfond for syketrygden og nyttes til de formål som er nevnt i § 53.

§ 36, punkt 3 og 4 oppheves.

§ 43, punkt 1 d.

å avgi forslag om ansettelse eller oppsigelse av forretningsfører.

§ 53, punkt 2.

Fondets midler nyttes i første rekke til å holde en så vidt mulig jevn premie for de trygdede.

Av fondets midler kan det videre tilstås:

- a. rentefritt lån til trygdekasser,
- b. rentebærende lån til trygdekasser,
- c. bidrag til dekning av en kasses underskudd når årsaken til underskuddet er usedvanlig meget sykdom eller tap.

De nærmere regler for hvor meget det maksimalt kan tilstås en kasse til dekning eller lån inntas i det under punkt 1 nevnte reglement.

§ 78, punkt 2, 1. og 2. ledd.

Det samme gjelder jernbanens sykekasser når vedkommende jernbanes styre tilsikrer sine i disse kasser stående funksjonærer og arbeidere ved sykdomstilfelle og nedkomst en understøttelse som må anses for minst av samme verdi som understøttelse etter denne lov.

Sådanne jernbanekasser er i øvrig ikke underkastet bestemmelsene i denne lov, med unntagelse av §§ 87 og 88, 2.

§ 85, punkt 2, 1. ledd.

Dessuten skal der ytes et årlig bidrag:

- a. av staten 20 pst. og av kommunen 25 pst. av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert medlem, og

b. av arbeidsgiveren 45 pst. av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert trygdepliktig medlem som er i arbeid hos ham. Nr. 22.

§ 93.

1. Trygdekassens premietariff skal angi medlemmets årspremie.

I tillegg til medlemmets premie betaler kommunen 25 pst. og staten 20 pst. av medlemspremien.

Av medlemmets premie dekkes 70 pst. av medisinalavgiftene. Strekker ikke disse til, dekkes resten av staten.

2. Statens premiedel etter punkt 1, 2. ledd, overføres til et reguleringsfond for manntallstrygden.

Fondet forvaltes av Rikstrygdeverket og anvendes foruten til de spesielle formål, som er nevnt i § 92, i første rekke til å holde en så vidt mulig jevn premie for de trygdede. De nærmere regler for fondets anvendelse fastsettes av departementet. Fondet skal holdes atskilt fra andre midler som Rikstrygdeverket har til forvaltning.

3. Det i punkt 1 siste ledd nevnte tilskudd utbetales av Rikstrygdeverket forskuddsvis i løpet av hvert halve år med beløp avpasset etter det foregående års premieinntekt. Den endelige beregning av det forløpne års tilskudd foretas av Rikstrygdeverket når kassen har innsendt revidert regnskapsutdrag i henhold til bestemmelsen i § 38, 5.

§ 98. Dersom et medlem av manntallstrygden er frivillig trygdet i henhold til §§ 8—10, utgår det av manntallstrygden for den tid det frivillige medlemsskap består. Premien til manntallstrygden blir fortsatt å erlegge, dog med rett til refusjon herav om den frivillige trygd består i minst et kalenderår. Medlemmet refunderes i tilfelle medlemspremien (jfr. § 93, 1), dog ikke mer enn $\frac{3}{4}$ av premien som frivillig medlem.

§ 108, punkt 4.

Premien skal fordeles på medlemmet, arbeidsgiveren, kommunene og staten. Kongen fastsetter størrelsen av premien og fordelingsforholdet mellom de nevnte trygdepliktige. Kommunenes del skal ikke overstige $\frac{1}{4}$ av medlemmets del. Kongen gir utfyllende regler om fordelingen av kommunenes del og kan gi særregler om innkrevingen av medlemmets og kommunenes del.

§ 108, punkt 5.

Bestemmelsen i § 36, 2 gjelder ikke for medlem som er trygdet etter reglene i dette kapitel.

Statens premiedel utbetales av Rikstrygdeverket forskuddsvis i løpet av hvert halve år med beløp avpasset etter det foregående års premieinntekt. Den endelige beregning av det forløpne års pre-

30. juni. miedel foretas av Rikstrygdeverket når kassen har innsendt revidert
Nr. 22. regnskapsutdrag i henhold til bestemmelsen i § 38,5.

II.

Denne lov trer i kraft 3. juli 1950.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. Lov om endring i lov om alderstrygd av 16. juli
Nr. 23. 1936.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

I.

Følgende bestemmelse i lov om alderstrygd av 16. juli 1936 skal lyde:

§ 7, 2. ledd.

Ytelser av lovfestet pensjonstrygd for sjømenn, lovfestet pensjonstrygd for statens arbeidere samt av Nasjonalhjelpens fond for Krigens Ofre og Nortraships Sjømannsfond skal dog ikke tas med ved beregningen av inntekt som kan lede til fradrag i pensjonen.

II.

Denne lov trer i kraft 1. januar 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. Midlertidig lov om eiendomsrett til fiskefartøyer
Nr. 24. m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

§ 1. Eiendomsrett til fartøy som er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster kan ikke gyldig erverves uten

tillatelse fra vedkommende departement eller den dette bemyndiger. 30. juni
Det samme gjelder part i slikt fartøy og aksje eller andel i selskap Nr. 24.
som eier fartøy eller part som nevnt.

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd er erverv ved arv etter loven.

Registrering av eiendomsovergang i skipsregisteret og/eller registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster kan ikke foretas uten at det foreligger slik tillatelse som nevnt i første ledd. Heller ikke må auksjonsbud antas eller stadfestes før slik tillatelse er gitt. Dette gjelder dog ikke banker eller andre kredittinstitusjoner, med vedtekter godkjent av Kongen, når ervervelse skjer gjennom tvangsauksjoner for å redde en fordring som tilhører erververen og som denne har panterett for i fartøyet.

Vedkommende departement gir nærmere regler om innen hvilken tid og på hvilken måte erververen må ha avhendet fartøyet til personer eller selskaper som nevnt i § 2, punktene 1—4.

§ 2. Slik tillatelse som nevnt i § 1, første ledd, kan fortrinsvis gis til:

1. Fiskere som ikke disponerer egne fartøyer, men som har drevet fiske i minst 3 år og fortsatt skal drive fiske.
2. Selskaper av enhver art som ikke disponerer egne fartøyer og hvor hovedinteressentene er fiskere som har drevet fiske i minst 3 år og fortsatt skal drive fiske.
3. Personer som tidligere har drevet fiske i minst 3 år, og som fortsatt har en naturlig tilknytning til fiskeryrket.
4. Personer og selskaper til utskiftning av fartøyer som ved denne lovs ikrafttreden var innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster.

§ 3. Fartøyer som ikke er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster, herunder nybygget fartøy, kan ikke nyttes til fiske- eller fangstvirksomhet eller innføres i registeret uten tillatelse fra vedkommende departement eller den dette bemyndiger.

Fraktefartøyer som er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster, kan ikke nyttes til fiske- eller fangstvirksomhet uten slik tillatelse som nevnt i første ledd.

§ 4. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov, og kan gi alminnelig dispensasjon for fartøyer under en viss størrelse.

§ 5. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller forskrifter utferdiget i medhold av loven eller medvirkning hertil straffes med bøter. På samme måte straffes forsøk.

Fartøy som benyttes i strid med denne lov og fartøy, part, aksje, eller andel, som er ervervet i strid med loven eller verdien av disse, kan inndras ved dom hos den skyldige eller den han har handlet

30. juni. på vegne av, uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne
Nr. 24. reises mot noen.

§ 6. Denne lov trer i kraft 1. juli 1950 og gjelder til 30. juni 1953.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. Mellombels lov om tillegg til lov frå 27. februar
Nr. 25. 1930 om laks- og sjø-ørrettfiskeriene m. v.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigst:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 29. juni 1950 som lyder so:

§ 1. Alt fiske etter laks eller sjøaure med snurpenot er forbodi.

Med snurpenot er i denne lov og meint kastenot med snurperingar og snurpeline, endå om dei berre står på eit stykke av nota.

§ 2. Når det vert brukt kastenot til fiske av laks eller sjøaure i sjøen, må nota ikkje gå lengre ut frå land enn 200 meter og i fjord eller sund heller ikkje meir enn ein fjerdepart av breidda på fjorden eller sundet. Frå den eine enden av nota skal alltid vera tau i land.

Kongen kan for heile landet eller for sume område forby bruk av maskindrive farty ved kasting og draging av kastenot til fiske av laks eller sjøaure. For Kongen fastset slikt forbod, skal vedkommande fiskeristyre ha fått høve til å koma med fråsegn.

§ 3. For fiskereiskap og fiskemåtar nemnde i §§ 1 og 2 gjeld same utkastingsplikt som etter § 36 i lakselova frå 27. februar 1930.

§ 4. Linefiske etter laks eller sjøaure er forbodi.

§ 5. Kongen kan for heile landet eller for sume område gjeva føresegnar om innreinga og bruksmåten for flåtefiske (evjefiske) i vassdrag. § 4 andre leden gjeld motsvarande.

§ 6. Med «laks» og «sjøaure» er i denne lov meint det same som etter § 46 i lakselova frå 27. februar 1930.

§ 7. Brot på denne lov eller føresegnar gjevne med heime i lov, vert straffa med bøter. Medverknad til slikt brot vert straffa på same måten.

Ulovleg brukt fiskereiskap og ulovleg fanga fisk, eller verdet av reiskapen eller fisken, kan dragast inn hjå den som er straffskyldig.

§ 8. Med omsyn til vassdrag eller fjord der det går grense mot 30. juni. granneland, gjeld § 45 i lakselova frå 27. februar 1930 tilsvarende. Nr. 25.

§ 9. Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssignet.

Gjeve på Oslo slott 30. juni 1950.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen av 30. juni. apotekenes omsetning i budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 3. juni 1950 gjort dette vedtaket:

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal apotekere svare avgift til statskassen av omsetning ved apotekene etter disse regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er fri for avgift.
2. Fra restsummen trekkes 25 % for salg av alminnelige handelsvarer m. m.
3. Av den omsetning som blir igjen svares disse avgifter:

Av 1ste	kr. 5 000 (eller del derav)	1 %
» 2net	» 5 000 (— » —)	2 %
» 3dje	» 5 000 (— » —)	3 %
» 4de	» 5 000 (— » —)	4 %
» 5te	» 5 000 (— » —)	5 %
» 6te	» 5 000 (— » —)	6 %
» 7de	» 5 000 (— » —)	7 %
» omsetning over dette		8 %

De avgifter som er utregnet på denne måte skal økes for apotek med omsetning:

Over kr. 75 000 til og med kr. 100 000	med	15 %
» » 100 000 — » » 150 000	»	30 %
» » 150 000 — » » 200 000	»	45 %
» » 200 000		60 %

Avgift av omsetning ved filialapotek og vanlig medisinsalg skal regnes ut særskilt fra hovedapoteket.

30. juni. Omsetning ved håndkjøpsutsalg skal regnes med i hovedapotekets omsetning.

§ 2. Man regner som omsetning ved apotek alle beløp som er kommet inn ved salg av varer enten disse bare kan selges fra apotek eller ikke, men etter disse fradrag:

1. Beløp som er kommet inn for varer som er solgt til andre apotek.
2. Beløp som er kommet inn ved salg av særlig kostbare legemidler som apotekene selger med redusert fortjeneste. Departementet bestemmer hvilke legemidler dette gjelder.
3. Vanlig omsetningsskatt.
4. Krisetilleggsavgift til statskassen på brennevin og vin.

§ 3. Den som etter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek etter avløsningen driver apotek som personlig privilegium, svarer avgift i samhøve med det som er fastsatt om dette i avtalen og etter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden. Denne bestemmelse gjelder ikke utover 18 år fra avløsningen — 20 år dersom avløsningsavtalen inneholder bestemmelse om 20 års frist.

§ 4. Departementet kan gi særskilte bestemmelser om beregning av avgiften for sykehusapotek.

§ 5. Departementet kan etter søknad helt eller delvis ettergi avgiften, hvis det faller særlig trykkende for vedkommende å betale den.

§ 6. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 blir ikke å oppkreve.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. **Kongelig kunngjøring om omsetningsavgift til statskassen på spiseis (iskrem) fra 1. juli 1950.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21. juni 1950 gjort dette vedtaket:

Fra den tid Kongen bestemmer skal det betales omsetningsavgift til statskassen med kr. 1 pr. liter spiseis av ethvert slag, så som fløteis, melkeis, fruktis o. l. samt av ethvert lignende nytelsesmiddel framstilt ved frysing.

Avgiften pliktes erlagt av innenlands tilvirker eller ved innførsel 30. juni fra utlandet.

Tilvirker skal svare en minsteavgift av kr. 1200 pr. statsbudsjett-termin. Finans- og tolldepartementet kan dog gjøre unntak fra denne bestemmelse når det finnes særlig grunn til det.

Fritatt for avgift er spiseis som

1. utføres til utlandet eller innlegges på tolloplag til utførsel, eller
2. tilvirkes i pensjonater eller lignende virksomheter som ikke til-
like driver eller er interessert i restaurantvirksomhet, til ser-
vering som dessert utelukkende til fastboende gjester.

De nærmere bestemmelser om beregning og betaling av avgif-
ten og om kontroll hermed gis av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft som gjel-
dende fra og med 1. juli 1950.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om formues- og inntektsskatt 30. juni.
til statskassen for budsjett-terminen 1. juli
1950 til 30. juni 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21. juni 1950 gjort dette vedtaket:

A.

§ 1. For budsjett-terminen fra 1. juli 1950—30. juni 1951 er-
legges skatt til staten etter følgende regler:

I. Av innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte innen-
landske selskaper (lov av 13. juli 1921 § 8):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b. Inntektsskatt med 20 pst. av selskapets hele inntekt, i tilfelle med
sant fradrag som bestemt i lov av 13. juli 1921 § 7, 1ste ledd.
- c. Fondsskatt med 10 pst. av den del av selskapets inntekt som ikke
tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i tilfelle med sant
fradrag som bestemt i lov av 13. juli 1921 § 7, 2net ledd.

30. juni. II. Av forbruks- og innkjøpsforeninger (landsskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 2:

Av formuens første kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kr.
— » neste »	40 000	» 0,50	— »
— » » »	50 000	» 1,00	— »
— » » »	50 000	» 1,50	— »
— » » »	50 000	» 2,00	— »
— » » »	100 000	» 2,50	— »
— » » »	200 000	» 3,00	— »
— » » »	500 000	» 3,50	— »
— » » »	1 000 000	» 4,00	— »
— » » »	2 000 000	» 5,00	— »
— » overskytende beløp		» 6,00	— »

b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første kr.	4 000		6,2 pst.
Av de neste »	4 000		9,3 »
— » »	4 000		12,3 »
— » »	6 000		15,4 »
— » »	7 000		18,4 »
— » »	10 000		21,4 »
— » »	15 000		24,5 »
— » »	20 000		27,5 »
— » »	20 000		30,6 »
— » »	20 000		33,6 »
— » »	30 000		36,6 »
— » »	30 000		39,7 »
— » »	30 000		42,7 »
— » »	50 000		45,8 »
Av det overskytende beløp			48,8 »

III. Av sparebanker og gjensidige skadeforsikringsselskaper:

a) Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 2, med 2 av hvert kr. 1 000.

b) Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første kr.	5 000		5 pst.
Av de neste »	10 000		10 »
— » »	10 000		15 »

Av de neste kr. 25 000	20 pst.	30. juni.
—»— » 50 000	25 »	
Av det overskytende beløp	30 »	

IV. Av boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13. juli 1921 (tilleggslov av 24. februar 1939):

- a) Formuesskatt med 2 av hvert tusen.
- b) Inntektsskatt med 13 pst. av inntektens antatte beløp.

V. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

- a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp, dog således, at det bare svares 15 pst. skatt av den del av inntekten som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien; jfr. lov om forsikringsselskaper av 29. juli 1911 nr. 1 § 79.

VI. Av i utlandet hjemmehørende aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper unntatt forsikringsselskaper:

- a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 30 pst. av inntektens antatte beløp.

VII. Av i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilte selskap (med unntak av utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, for så vidt de i henhold til lov av 13. juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14. juli 1922, liknes særskilt):

Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp.

VIII. Av andre skattepliktige:

- a) Formuesskatt: Som etter II, a.
- b) Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges:

Av de første kr. 5 000.....	3,4 pst.
Av de neste » 3 000.....	7,4 »
—»— » 3 000.....	12,0 »
—»— » 3 000.....	16,0 »
—»— » 6 000.....	19,0 »
—»— » 8 000.....	22,0 »
—»— » 10 000.....	25,0 »
—»— » 12 000.....	28,0 »
—»— » 15 000.....	31,0 »
—»— » 20 000.....	34,0 »
—»— » 30 000.....	37,0 »
—»— » 30 000.....	40,0 »

30. juni.	Av de neste kr. 30 000.....	43,0 pst.
	—»— » 50 000.....	46,0 »
	—»— » 50 000.....	49,0 »
	Av det overskytende beløp	52,0 »

§ 2. Enhver som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18. august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de unntak som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sånn skatt til staten; herredskommuner imidlertid med det unntak som følger av landsskattelovens § 27, bokstav c, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuermasser etter landsskatteloven § 27, byskatteloven § 22, iliknes formuesskatt til kommunen, blir de også å ilikne formuesskatt til staten.

Likeledes er den som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog bare å erlegge i den utstrekning som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl iliknes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skatteskrivingen gjelder følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende etter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å ilikne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskatteskrivingen formue og inntekt som skattlegges etter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landsskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
- b. Har noen som av den norske stat oppebærer lønn hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved likningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aksjer, hvorfor vedkommende liknes særskilt.
- c. Oppstår det tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt.

d. Når noen er iliknet statskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen etter foranstående regler rettelig skulle skje, kan han ikke forlange seg fritatt for skattens erleggelse, med mindre den pågjøldende formue eller inntekt tillike er iliknet statskatt i det rette distrikt. Derimot kan han kreve skatten omregnet, hvis den godtgjøres å være framkommet ved feilaktige likningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner. Omregningen foretas av vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefrie. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som etter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir bare å skattlegge for så vidt skattyterens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000 er skattefrie. Skattepliktige som etter § 7 inntet skattefritt fradrag gis, blir dog å ilikne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

Skattepliktig som i 1949 har vært trukket for sjømannsskatt, jfr. lov av 21. mars 1947 og kongelig kunngjøring av 13. juni 1947, er fritatt for å svare inntektsskatt etter reglene i dette vedtak når inntekten i land ikke utgjør minst kr. 100 og den samlede inntekt, herunder inntekten ombord, ikke utgjør minst kr. 2 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 VII) iliknes skatt, når inntekten — ansatt under ett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt likning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Skatten på formue og skatten på inntekt blir hver for seg å avrunde, slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VIII omhandlede skattepliktige følges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18. august 1911, for landet § 75, for byene § 68. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 1 100, i 2nen klasse kr. 1 900, i 3dje klasse kr. 3 000, i 4de klasse kr. 4 200, i 5te klasse kr. 5 500, i 6te klasse kr. 6 900, i 7de klasse kr. 8 400 og i 8de klasse kr. 10 000.

Forsørger noen et større antall personer enn det som kreves for å bringe ham opp i 8de klasse, skal det skattefrie fradrag forhøyes med kr. 1 700 for den første overskytende person, kr. 1 800 for den annen, kr. 1 900 for den tredje osv.

30. juni. **LOV.** Når den skattbare inntekt ville overstige kr. 6 000 i kl. 1, kr. 8 000 i kl. 2 og kr. 10 000 i kl. 3 og høyere klasser, har den skattepliktige ikke krav på skattefritt fradrag i inntekten etter reglene i første og annet ledd. Det skal i stedet gis fradrag i det skattebeløp som etter avsnitt A og B i dette vedtak faller på den antatte inntekt. Fradraget skal i 1. klasse være kr. 120, i 2. klasse kr. 300, i 3. klasse kr. 530, i 4. klasse kr. 740, i 5. klasse kr. 980, i 6. klasse kr. 1 270, i 7. klasse kr. 1 580 og i 8. klasse kr. 1 920. I tilfelle som faller inn under annet ledd skal fradraget svare til den skattelette som fradraget i inntekten etter annet ledd medfører når den skattbare inntekt er kr. 10 000.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landsskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c, og lov av 13. juli 1921 § 5) samt personer som av den norske stat oppebærer lønn, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utlikne etter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13. juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer.

B.

Til de skattebeløp som framkommer etter forskriftene i avsnitt A § 1, oppkreves tillegg etter følgende regler:

§ 1.

1. For skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 I, utgjør tillegget 50 pst. av skatten av inntekt (selskapsskatten, ikke fondsskatten).
2. For skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 II—V, utgjør tillegget 20 pst. av statsskatten av inntekt. Skattepliktige som går inn under VI og VII er fritatt for å erlegge tilleggsskatt.
3. For andre skattepliktige (vedtakets avsnitt A § 1 VIII) utgjør tillegget:
 - a) I klasse 0 og 1: 30 pst. av skatten på de første kr. 5 000 av den skattbare inntekt og 40 pst. av skatten på den overskytende del av inntekten.
 - b) Klasse 2: 25 pst. av skatten på de første kr. 5 000 av den skattbare inntekt og 30 pst. av skatten på den overskytende del av inntekten.
 - c) Klasse 3: 20 pst. av statsskatt på inntekt.

- d) Klasse 4: 15 pst. av statsskatt på inntekt.
e) Klasse 5 og høyere skatteklasser: 10 pst. av statsskatt på inntekt.

30. juni

Når inntekten overstiger kr. 80 000, blir tillegget for den del av skattebeløpet etter grunntabellen som faller på den overskytende inntekt, i klasse 3 og høyere klasse å regne etter 30 pst.

§ 2. Regelen om avrunding av skatten på inntekt (avsnitt A § 6) gjelder for utregningen av den samlede skatt på inntekt, tillegget iberegnet.

C.

Skattepliktige som går inn under A § 1, VIII i dette vedtak, skal for budsjett-terminen 1. juli 1950 til 30. juni 1951 erlegge en særskatt, beregnet etter følgende regler:

1. Skattepliktige med formue under kr. 20 000 skal som særskatt erlegge et beløp som svarer til formuesskatten etter A § 1, VIII a). Det samme gjelder for skattepliktige med formue på kr. 20 000 eller mer, men under kr. 80 000, når den skattepliktiges inntekt ikke er stor nok til at han etter bestemmelsene i §§ 5 og 7 skal betale skatt av den.
2. Andre skattepliktige skal erlegge en særskatt, svarende til det firedobbelte av formuesskatten etter A § 1, VIII a). Av den del av formuen som overstiger kr. 1 000 000 skal dog særskatt erlegges med kr. 15 av hvert tusen kroner.

D.

Når den skattepliktige i forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier eller hvalfangstelskaper har fått etterbetalt utbytte for årene 1940 til og med 1945 av aksjer (parter) i aksjeselskap eller dermed likestilt selskap (jfr. lov av 13. juli 1921 § 8) blir det etterbetalte utbytte ikke å medta ved den ordinære inntektsansettelse. Skatten av det etterbetalte utbytte blir i stedet å beregne særskilt etter følgende regler:

Det etterbetalte utbytte føres i tillegg til den skattepliktiges øvrige inntekt, herunder ikke medregnet annet utbytte fra selskap som har foretatt etterbetaling. I skatten av den inntekt som derved framkommer, gjøres det fradrag for den skatt som ville ha falt på den øvrige inntekt etter fradrag av det etterbetalte utbytte. Restbeløpet utgjør den særskilte skatt på det etterbetalte utbytte. Har den skattepliktige fått etterbetalt utbytte for flere år, skal det foretas særskilt beregning for hvert av disse år.

Særskilt beregning av skatt på etterbetalt utbytte blir bare å foreta når utbyttet for vedkommende år utgjør minst 3 000 kroner.

30. juni. Bestemmelsene i denne avdeling får bare anvendelse på skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 II, III og VIII.

E.

Hvis inntekten for noen del skriver seg fra utbytte i svensk selskap og det ved utdelingen av utbyttet er tilbakeholdt skatt til Sverige, blir inntektsskatt som er beregnet etter reglene foran, å redusere med 5 pst. av utbyttets bruttobeløp.

F.

Dersom den samlede skatt til stat og kommune av inntekt og formue, herunder innskuddsskatt, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift, etter endelig likning for noen skattepliktig på noe trinn av den antatte inntekt (den skattbare inntekt for skattepliktige som har krav på skattefritt fradrag i inntekten) ved statsskattelikningen overstiger 95 pst. av inntekten, blir etter søknad den iliknede statskatt av inntekt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning den overstiger nevnte grense. Ved beregningen blir inntektsskatt til kommunen, innskuddsskatt, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift samt formuesskatt, derunder særskatt etter avsnitt C i dette vedtak, å fordele forholdsmessig på hele den antatte inntekt (den skattbare inntekt for skattepliktige som har krav på skattefritt fradrag i inntekten).

Tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) samt tillegg som blir pålagt i henhold til landsskattelovens §§ 122 og 106, byskattelovens §§ 114 og 98, skal ikke regnes med i den samlede skatt ved anvendelsen av reglene i første ledd.

Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Riksskattestyret. Slik søknad må være innsendt innen 30. juni 1952. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelige iliknede skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den likning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelsen av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

Denne bestemmelse gjelder bare for skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 VIII.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om tilleggsskatt til staten 30. juni av formue (ekstraordinær formuesskatt) for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21. juni 1950 gjort dette vedtaket:

§ 1. For budsjett-terminen 1950—51 erlegges tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) etter følgende regler:

a. Personer (boer) som går inn under gruppen «andre skattepliktige» i statsskattvedtaket (avsnitt A § 1 VIII), erlegger:

Av de første kr.	125 000	intet
Av de neste »	75 000	0,4 pst.
—»—»	100 000	0,5 »
—»—»	100 000	0,6 »
—»—»	200 000	0,7 »
—»—»	200 000	0,8 »
—»—»	200 000	0,9 »
—»—»	250 000	1,0 »
—»—»	250 000	1,1 »
—»—»	500 000	1,2 »
—»—»	1 000 000	1,3 »
—»—»	2 000 000	1,4 »
—»—»	2 000 000	1,5 »
—»—»	3 000 000	1,75 »
—»—»	5 000 000	2,0 »
—»—»	5 000 000	2,25 »
—»—»	5 000 000	2,5 »
—»—»	5 000 000	2,75 »
Av det overskytende beløp		3,0 »

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som utøver eller deltar i noen næringsdrift, som drives eller bestyres her i riket eller som her i riket besitter formue i fast eiendom eller løsøre, erlegger 0,5 pst. av formuens samlede beløp.

§ 2. Skatten utlignes som et særskilt tillegg til den ordinære statsskatt etter de regler som gjelder for denne skatt. Bestemmelser om forfallstiden for den ordinære statsskatt får tilsvarende anvendelse.

§ 3. For så vidt for noen skattepliktig det samlede skattebeløp som er ilagt ham til stat og kommune etter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1950—51 ved utskrivningen av tilleggsskatt etter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 80 pst. av den antatte inntekt ved statsskattligningen, blir etter søknad tilleggs-

30. juni. skatten å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori den overstiger den nevnte grense.

Tillegg som blir pålagt i henhold til landsskattelovens §§ 122 og 106, byskattelovens §§ 114 og 98, skal ikke regnes med i det samlede skattebeløp ved anvendelsen av reglene i første ledd.

Har den skattepliktige også krav på nedsettelse av inntektsskatten til staten i henhold til avsnitt F i vedtaket om formues- og inntektsskatt til staten for budsjettåret 1950—51 skal den nedsatte inntektsskatt legges til grunn ved anvendelsen av reglene i denne paragraf.

Søknad som nevnt inngis til og avgjøres av ankenemnda for verdsettelse av aksjer. Slik søknad må være innsendt innen 30. juni 1952. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelig utlignede skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den ligning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelse av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. **Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen på skipstonnasje fra 1. juli 1950.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21. juni 1950 gjort dette vedtaket:

Fra 1. juli 1950 skal det i samsvar med midlertidig lov av 28. juni 1948 om avgift på skipstonnasje og skipsfrakter erlegges avgift til statskassen av avgiftspliktig tonnasje med kr. 0,35 pr. tonn pr. måned.

Avgiften kan av Kongen helt eller delvis midlertidig nedsettes eller oppheves.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om endringer i tolltariffen 30. juni
fra og med 28. juli 1950.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I henhold til bemyndigelse gitt ved Stortingets vedtak av 21.
juni 1950 blir foretatt følgende endringer i de gjeldende bestem-
melser om tollavgifter:

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

Celluloid, cellon og lignende varer, fremstilt av cellulose samt galalitt:

b. i arbeide:

4. viskosesvamper, a. v. 20 pct.

5. som nåværende 4.

6. som nåværende 5.

Anm. som nå.

Dyr og matvarer av dyr:

II. Matvarer:

A. Matvarer av dyr i lufttett lukkede kar, med nærmeste inn-
pakning:

3. Kjøtt og flesk av stort og smått fe, svin, fjærfe, vilt
og andre landdyr samt tilvirkninger som helt eller delvis
består av disse matvarer og ikke inngår under nr. 4:

a. kjøttsuppe (buljong), også innkokt, 1 kg kr. 0,70

b. annet, 1 kg kr. 1,00

Elektriske apparater og isolerte ledninger:

d. galvaniske elementer:

1. av vekt inntil 180 gr, 1 kg kr. 0,35

Frukt (trefrukt) og bær:

1. friske:

h. andre, samt spiselige bær:

1. tyttebær og multer, friske,

2. ellers, 1 kg kr. 0,30

Anm. om multer og multegrøt utgår.

30. juni, 2. tørrede:

c. fisken og fikenost, 1 kg kr. 0,05

Tara: som nå.

d. rosiner, 1 kg kr. 0,08

Kredittopplag 1 000 kg.

Tara: Fustasjer 14 pct.; kasser 20 pct.; lerpotter 30 pct.

e. korinter, 1 kg kr. 0,05

Kredittopplag 1 000 kg.

Tara: Fustasjer 14 pct.; kasser 20 pct.; lerpotter 30 pct.

f. som nåværende e.

g. som nåværende f.

h. mandler, 1 kg kr. 0,05

Tara: som nå.

i. som nåværende h.

k. som nåværende i.

l. som nåværende k.

m. som nåværende l.

3. Saltede eller i eddik nedlagt:

a. frukter og fruktskaller av oranger, nedlagt i saltvann, 1 kg kr. 0,60

Glass og glassvarer:

3. plater eller skiver:

b. ufoliert:

2. slipt ellers samt farget, forgylt, fernissert, etset eller matt; enn videre mønstret, for så vidt varen ikke går inn under den lavere sats for trådglass med ipresset mønster, 1 kg kr. 0,50

Tara for 3 a og b: som nå.

c. annet glass i plater og skiver, også riflet eller hamret:

1. med innlagt tråd eller nett (trådglass) uten hensyn til tykkelsen, også med ipresset mønster, 1 kg kr. 0,16

Hatter og luer:

II. andre hatter, luer og kyser, fullferdige eller ufullferdige:

Einar Gerhardsen

b. av annet stoff: 30. juni.

2. av alle slags filt, 1 stk. kr. 0,80
3. av andre ullvarer enn filt (trikotasje unntatt), 1 stk. kr. 1,20

4. a og b som nåværende 3 a og b.
5. som nåværende 4.

III. hatteemner av filt (filtstumper), frie
Instrumenter:

II. andre instrumenter:

- a. tekniske måle- og kontrollapparater, såsom trykkmålere (manometre), hastighetsmålere (tachometre), indikatorer, vannmålere, gassmålere, elektrisitetmålere, voltmetre, ampèremetre, wattmetre, galvanometre, isolasjonsmålere, termometre, barometre, kompasser og nautiske instrumenter samt deler dertil:

3. hemometre, frie
4. som nåværende 3.

- b. fonografer, grammofoner og lignende med valser, plater og annet tilbehør, herunder opptagelsesapparater og diktermaskiner (diktafoner) — samt deler derav:

1. grammofonplater for språkundervisning, frie
2. ellers, 1 kg kr. 1,50

Anm. Plater og valser fortolles med nærmeste innpakning.

Kork:

B. i arbeide:

- c. i plater i forbindelse med andre materialer, hvorunder linoleum og desslike stoffer, samt korkparkett, 1 kg kr. 0,28

Krydderier:

b. malte:

1. sennep, også tillaget, med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 1,00

Lakris:

- c. lakrissaft, fast og flytende, som ikke går inn under a eller b, 1 kg kr. 0,80
- d. annen, med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 1,00

30. juni. Lamper og lampedeler (unntagen opphengssnører av possement eller lignende, med eller uten kabel, balanselodder, løse skorstener, skjermmer og kupler, der fortolles særskilt), kandelabre, lampetter, lysekroner samt deler derav, lyseplater, lysestaker, lykter:

- c. av tinn, kobber, bronse, messing eller nikkelblandet metall samt fornicket, forkrommet, forkobret eller formessinget eller — for så vidt de ikke går inn under a eller b — forsynt med eller innrettet til å forsynes med utstyr av slipt glass unntagen skjermmer eller kupler:

1. elektriske lommelykter, 1 kg kr. 0,80

2. annet, 1 kg kr. 1,20

Maskiner, motorer og apparater til industriell eller annen teknisk bruk, skipsbruk eller jordbruk, ikke annensteds i tariffen nevnt, samt uferdige og ferdige deler derav, likeledes ikke annensteds nevnt:

- d. addisjonsmaskiner,

adressemaskiner,

bokholderimaskiner,

duplikatorer,

frankeringsmaskiner,

kalkulasjonsmaskiner,

kassaregistre,

kortutstanse-, kortsorterings- og tabuleringsmaskiner for statistikk o. l.,

sjekkbeskyttere,

skrivemaskiner og deler derav, a. v. 10 pst: arbeid:

- e. som nå.

- f. diatermiapparater,

elektriske punkt- og sømsveisemaskiner,

gjengemaskiner for metall,

oppgangssagblad,

pressluft bergboremaskiner, selvroterende,

rontgenapparater,

separatorer (sentrifuger) for gjær, melasse, melk, olje og lignende,

sirkelsagblad med diameter over 1 200 mm,

skotøifabrikasjonsmaskiner,

trebearbeidningsmaskiner av følgende slag:

håndhøvler med innebygget motor,

30. juni.

langhullsboremaskiner,
sinkefresemaskiner,
tappskjæremaskiner og deler derav, a. v. 10 pct.

g. som nåværende f.

Anm. De under littera e, f og g hørende motorer, maskiner og apparater samt deler derav kan av Tolldepartementet tillates ført inn tollfritt, når det godtgjøres, at fabrikat av forholdsvis tilsvarende yteevne ikke fremstilles innenlands.

Metaller:

II i arbeide:

A. av forskjellige metaller:

11. redskaper og verktøy, ikke annensteds nevnt, samt deler derav:

a. mikromettermål, toleransemål, skyvelærer, måleblokker og lignende ikke selvregistrerende måleverktøy, a. v. 10 pct.

b. annet, a. v. 20 pct.

Løse deler av tre som materialet i arbeide.

Anm. Tolldepartementet kan tillate, at emner til redskaper og verktøy og løse deler av tre inngår mot en lavere toll enn i tariffen bestemt eller tollfritt.

C. av jern:

23. fingerbøl og syringer (også foret med annet metall enn jern), fluesmekkere, fyrstål, spanner, dørvidere, ildskuffer, ildtenger, pokere, hengsler, havesakser; speseri, gryn-, kaffekverner (også med trekasse) og kjøttkverner til husholdningsbruk, skuffe- og kistehåndtak, knapper til skuffer og desslike, ruller til møbler, rullekniver, skåter, sakser (helt upolerte), strykejern, vindus- og dørbeslag, hvorunder skyvebeslag, emner til nøkler med eller uten skafter samt deler av disse gjenstander, for så vidt de ikke er nevnt annensteds:

a. hengsler i lengder av minst 1 meter («pianohengsler»), 1 kg kr. 0,25

b. annet, 1 kg kr. 0,50

30. juni.

Anm. Tolldepartementet kan tillate at støpte, uferdige deler til kaffekverner går inn mot en lavere toll enn den her bestemte.

G. av kobber, messing, bronse, nysølv og andre kobberblandede metaller samt aluminium og nikkel:

9. bjeller, dør- og vindusbeslag, dørvridere, kraner og ventiler, injektorer, hengsler, låser, kniver, skjeer, gaffler, mortere, ruller til møbler, strykejern, fingerbøl, syringer, spenner, knapper til skuffer og desslike, ringer og kroker med eller uten skruegang, urnøkler, i eller uten forbindelse med andre materialer:

a. som nå.

b. av større vekt:

1. hengsler av messing i lengder av minst 1 meter («pianohengsler»), 1 kg kr. 0,50

2. annet, 1 kg kr. 1,00

Nøtter:

a. hasselnøtter, 1 kg kr. 0,05

Ostefarge, fri.

Osteløpe, normal, 1 kg kr. 0,12

Papir og papp samt arbeider derav:

6. a. tapeter, 1 kg kr. 0,54

Pektin, a. v. 20 pct.

Saft av frukt, bær eller grønnsaker, herunder også kunstig saft:

1. søtsyltet:

a. appelsinsaft, 1 kg kr. 0,75

b. solbærsaft, 1 kg kr. 1,10

c. ellers, 1 kg kr. 1,50

Silke, herunder kunstig silke og arbeider derav og av annet spinne-stoff eller metalltråd i forbindelse med silke, ikke nevnt annesteds:

5. vevde varer ellers, trikot- og nettstoff, trikot- og nettvarer, også med søm eller utstyr:

a. av natursilke:

30. juni.

1. varer av silke alene eller av silke sammen med metalltråd eller med garn overspunnet med metalltråd eller silke, eller av de nevnte varer i forbindelse med inntil 20 pct.

annet spinnestoff, samt fløyel og plysj hvis rettside helt består av silke:

- a. strømper, 1 kg kr. 25,00

Sneller, spoler og spolehylser, frie.

Anm. som nå.

Sten og arbeider derav:

9. arbeider av marmor, porfyr, syenitt, granitt, labrador, sandsten og andre lignende stenarter:

- b. andre arbeider av ovennevnte stenarter av vekt over 3 kg pr. stykke samt plater, polerte og upolerte, a. v. 18 pct.

Sukker og sirup:

4. kapillær-, morbær-, rosen-, fiolsirup og andre lignende siruper samt sukkerkulør, 1 kg kr. 0,90

Svamper, naturlige:

- a. rå eller bare banket, 1 kg kr. 0,50

Tegnebestikk og regnestaver, med skrin, futteraler og nærmeste innpakning, 1 kg kr. 2,00

Ur:

4. vekkeur som ikke kan henføres under nr. 1, 1 kg kr. 1,25
5. og 6. som nåværende 4 og 5.
7. urskiver til de under nr. 4 og 5 nevnte ur, 1 kg kr. 1,40
8. som nåværende 7.
9. a og b som nåværende 8 a og b.

Vogner, kjerrer og sleder:

1. a. personautomobiler samt karosserier og understell til disse; motorsykler samt side- og tilhengervogner dertil, a. v. 30 pct.
- b. varetraller, drevet med bensin-, petroleums-, råolje- eller elektromotor, samt deler dertil ikke annensteds nevnt, a. v. 10 pct.
- c. som nåværende b.

30. juni. d. som nåværende c.
 e. tilhengervogner til person- og lasteautomobiler, a. v. 16 pct.
 f. som nåværende e.
 g. som nåværende f.
 h. som nåværende g.

Anm. 1. Som nå.

Anm. 2. Tolldepartementet bemyndiges til på nærmere av dette fastsatte vilkår å nedsette tollen til den for «Vogner etc. l. c.» gjeldende sats for de under «Vogner etc. l. d» hørende deler til automobiler, som godtgjøres å være anvendt ved innenlandsk fremstilling av understell til ruteautomobiler (motoromnibusser) eller lasteautomobiler. Likeledes kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som dette måtte oppstille, tilstå tollfrihet for motorer og transmisjonskjeder, som godtgjøres å ha vært anvendt ved innenlandsk fremstilling av motordresiner.

Anm. 3, 4 og 5 som nå.

Disse endringer i tolltariffen blir med dette satt i kraft som gjeldende fra og med 28. juli 1950.

Gitt på Oslo slott 30. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30. juni. **Kongelig resolusjon.**

1. I henhold til § 11 i lov av 6. mai 1949 om kokker og stuenter på fartøyer av handelsmarinen bestemmes at loven skal tre i kraft 1. august 1950.

2. I henhold til lovens § 5, 2. ledd bestemmes at tilsynet med skolene, undervisningen og eksamen føres av Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet.

3. Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet får fullmakt til å treffe de bestemmelser som er omhandlet i nevnte lovs §§ 2, 2. ledd, 4 og 6.

30. juni. **Kongelig resolusjon.**

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18. juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre torsk, sei, hyse, lange, brosme, kveite, flyndre, hå, skate,

makrellstørje, hummer og krabbe som er ilandbrakt på kyststrekningen fra og med Sunnmøre til og med Romsdal, herunder også trålfangst fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet. Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av de nevnte fiskesorter.

Forbudet omfatter ikke omsetning av fisk i levende tilstand som kommer inn under Norges Levendefisklags salgsvirksomhet.

II. Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

- A fastsette bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.
- A fastsette bestemmelser om revisjon av Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslags regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.
- A oppnevne en apellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Fra ikrafttreddelsen av denne resolusjonen oppheves kgl. resolusjon av 22. desember 1948 om lovbeskyttelse for Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

Kongelig resolusjon.

I medhold av § 1 i lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 utferdiges bestemmelser om omsetningsavgift på spiseis i samsvar med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

§ 1. Bestemmelsene omfatter all slags spiseis, så som fløteis, melkeis, fruktis, og lignende samt ethvert annet lignende nytelsesmiddel framstillet ved frysing.

§ 2. Avgiftsplikten påhviler enhver som her i landet i ervervmessig øyemed framstiller spiseis eller innfører slik vare fra utlandet. Pensjonater og lignende virksomheter som selv framstiller is bare for servering av dessert til fastboende gjester, er inntil videre

30. juni. fritatt for å svare avgift såframt vedkommende ikke tillike driver eller er interessert i restaurantvirksomhet.

Departementet kan i enkelte tilfelle frita for avgift når billighet eller andre særlige grunner måtte tale for det.

Oppstår det tvil om en vares avgiftsplikt, avgjør departementet spørsmålet.

§ 3. Avgiften svares for hver måned på grunnlag av de i månedens løp utleverte eller forbrukte mengder ferdigfrosset is, angitt i liter.

Avgiften betales til Direktøren for Tobakksbeskatningen m. v. for hver måned senest innen utgangen av den følgende måned. Samtidig med betalingen skal det leveres en omsetningsoppgave, avgitt på fastsatt skjema som fås hos avgiftskontrollen. Oppgaven skal være underskrevet av bedriftens eier eller ansvarlige styrer samt den som fører den offisielle regnskapsbok, nevnt nedenfor under § 4. Den skal også hvor revisor er tilsatt, være attestert av denne. Har bedriften ikke revisor og eier eller styrer selv besørger bokføringen, kan avgiftskontrollen kreve oppgaven attestert av en av den godkjent regnskapskyndig eller av offentlig tjenestemann på stedet.

Betales ikke avgiften senest ved forfall blir det å svare renter med $\frac{1}{2}$ % pr. måned eller del derav til betaling skjer.

Departementet kan kreve stillet sikkerhet for påløpende avgift.

§ 4. Tilvirker plikter å føre offisiell regnskapsbok etter skjema fastsatt av departementet.

I regnskapsboken som før den tas i bruk skal være autorisert av avgiftskontrollen, skal daglig i de anordnede rubrikker gjøres rede for mengden av 1) anvendte råstoffer, 2) derav tillaget sats (blanding) og 3) ferdigfrosset, utlevert is.

Regnskapsboken gjøres opp for hver måned og sendes i underskrevet stand inn til avgiftskontrollen for hvert kvartal senest innen 15 dager etter kvartalets utløp.

Avgiftskontrollen kan kreve at regnskapsboken ved innsendelsen blir lagt ved gjenparter av samtlige utleveringssedler (kjøresedler) eller av fakturaer om slike har vært utstedt.

Tilvirker plikter også å føre alminnelige handelsbøker. Avgiftskontrollen kan kreve disse bøker innrettet og ført slik som den finner mest hensiktsmessig.

§ 5. Enhver som vil drive ervervsmessig tilvirking av spiseis må ha spesiell tillatelse til det fra departementet. Tilvirkingen må bare finne sted i lokaler som er anmeldt til og godkjent av departementet.

Den som vil gå i gang med slik tilvirking, skal minst én måned i forveien melde dette til departementet gjennom avgiftskontrollen.

I meldingen må gis opplysning om virksomhetens art, de varer som aktes tilvirket, virksomhetens beliggenhet (adresse) og lokaler, hvilke maskiner eller annet utstyr som aktes tatt i bruk, dens inne-
haver eller ansvarlige styrer.

Tilvirkingen må ikke begynne før departementets tillatelse fore-
ligger.

Departementet fastsetter de vilkår for tillatelsen som kontroll-
messige hensyn måtte gjøre påkrevd.

Som tilvirker i ovennevnte forstand er å anse også den som
for egen regning foretar frysning av blanding (sats) kjøpt fra andre.

§ 6. Kontrollens tjenestemenn skal når som helst ha adgang
til å foreta ettersyn i tilvirkerens produksjons- og lagerlokaler samt
i alle rom som står i forbindelse med disse. De kan til enhver tid
kreve seg forelagt til gjennomsyn bedriftens regnskaper med bilag.
Vedkommende virksomhets eier eller styrer samt funksjonærer og
arbeidere er ved slike ettersyn pliktig til å yte tjenestemannen all
den hjelp og veiledning som han ønsker.

Politiets tjenestemenn er pliktig til etter oppfordring å yte kon-
trollen bistand med overholdelsen av disse bestemmelser.

Kontrollens og politiets tjenestemenn har plikt til overfor alle
uvedkommende å holde hemmelig de drifts- og forretningsforhold
samt formues- og inntektsforhold som de i stillings medfør har fått
kjennskap til. Dette gjelder også tjenestemenn som senere måtte
ha fratrådt sin stilling.

§ 7. Kontrollen med avgiften er lagt til Direktøren for Tobakk-
beskatningen m. v.

§ 8. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter lov nr. 11
av 19. mai 1933 § 2.

Kongelig resolusjon.

§ 2, 1. ledd i bestemmelsene om investeringsavgift i
skogbruket for tidsrommet 1. november 1949—31. august
1950, fastsatt ved kongelig resolusjon av 28. oktober 1949, tilføyes
et nytt litra h., sålydende:
«For sevjbarket grankubb, som er hogget
sommeren 1950 kr. 5 pr. m³ løst mål.»

Kongelig resolusjon.

Med virkning fra og med 1. august 1950 oppheves følgende reso-
lusiones og forordninger:

Kronprinsregentens resolusjon av 5. desember 1935 om innførsel
av sukker.

30. juni. Kongelig resolusjon av 17. januar 1936 om innførsel av østers og østersyngel.

Kongelig resolusjon av 17. februar 1939 om innførsel av produkter av hval.

Kongelig resolusjon av 20. oktober 1939 om innførsel av sirup.

Forordning av 29. september 1941 om importregulering for tererstatninger og kaffe-erstatninger.

30. juni. **Kongelig resolusjon.**

Den myndighet som er tillagt Forsynings- og gjenreisningsdepartementet ved kgl. resolusjon av:

1. 19. mars 1948 om avståelse av trelast for levering til de krigsherjede strøk i Nord-Troms og Finnmark,
2. 2. april 1948 om oppsamling, omsetning, rensing og raffinering av brukte smøreoljer, transformatoroljer og bryterolje,
3. 9. april 1948 om omsetning av brenselolje til oppvarming av hus og om omsetning og installering av oljefyringsanlegg og oljebrennere,
4. 16. april 1948 om framstilling av ferdighus av tre og sementvarer til bygningsbruk,
5. 7. januar 1950 om regulering av byggevirkksomhet,
6. 13. januar 1950 om rasjonering av sement,

overføres med virkning fra og med 1. juli 1950 til Kommunal- og arbeidsdepartementet for så vidt angår de under 1, 4, 5 og 6 nevnte resolusjoner, og til Handelsdepartementet for så vidt angår de resolusjoner som er nevnt under 2 og 3.

30. juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfestes vedtak av 4. april og 30. mai 1950 av Eidsberg herredstyre, Østfold fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Eidsberg herred skal holde hunden i band, eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1. mai til 15. september.

30. juni. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 67 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 stadfester departementet med dette vedtak av Hetland herredstyre 22. mai 1950 om tilleggsbestemmelser til nevnte lovs §§ 9 og 15 for Hetland branddistrikt, Rogaland fylke.

Vedtektene skal lyde slik:

Til § 9:

Brannsynet utføres av feiermesteren sammen med et av brannstyrets medlemmer.

Til § 15:

Den tvungne feiing innskrenkes til 3 ganger årlig i bolighus som bruker elektrisk koking.

Brannstyret kan i særlige tilfelle pålegge flere tvungne feiinger. Piper som er i stadig bruk hele året skal feies hver annen måned.

Innhold.

	Side
Skr. om nye helseforskrifter for Sauherad	681
» om nye helseferesegner for Be i Telemark	697
» om tillegg til helseforskriftene for Ganvik	713
» om kontrollavgift på frukt-, bær- og grønnsakkonserv	713
» om vedtekter til reguleringsplan for et område ved As st.	714
» om fredning av hjortekolle i Sandstad, Pillan, Kvenvær og Hitra ..	717
» om regulering av Konnerud i Skoger	717
» om vedtekter til bygningslovens § 137 for Konnerud i Skoger ..	719
» om endr. i reguleringsplan og bygningsvedtekter for brannstøket på Rena	720

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

3. juli.

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4 i sunnhetsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947, gis herved stadfesting på vedtak av Sauherad herredstyre i møte 3. april 1950 om nye helseforskrifter for Sauherad herred i Telemark fylke.

Forskriftene trer i kraft i — en — måned etter at de er stadfestet.

Fra samme tid oppheves de hittil gjeldende forskrifter, stadfestet 29. desember 1902.

Forskriftene lyder så:

I. Boligforhold.

§ 1. Ved nyoppførelse og flytting av våningshus skal den som vil bygge sende melding til helserådet på et av helserådet utarbeidet skjema minst 1 måned før arbeidet påbegynnes. Meldingen skal ledsages av nøyaktig tegning i bestemt målestokk.

§ 2. Alle våningshus skal søkes lagt på tørrlendt grunn, og plasseres slik at mest mulig sol kommer inn. Utgiver: Statsrådsekretariatet.
Intet hus må anbringes sådan at det borttar sollyset fra annet våningshus. Byggegrunnen skal befries for matjord og dreneres. Rundt huset skal terrenget planeres så at der så vidt mulig blir helling til alle sider.

30. juni. Kongelig resolusjon av 17. januar 1948 om atersyngel.

Kongelig resolusjon av 27. februar 1948 om atersyngel.

Kongelig resolusjon av 20. oktober 1939 om atersyngel.

Forordning av 29. september 1941 om atersyngel.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

30. juni. Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

Den tvungne feilig innkrenging til 3. januar 1948.

30. juni. Skriveise fra Landbruksdepartementet.

Hermed stadfestes vedtak av 4. april og 30. mai 1950 av Eldsberg herredstyre, Østfold fylke, der det i i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Eldsberg herred skal holde hunden i band, eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1. mai til 15. september.

30. juni. Skriveise fra Landbruksdepartementet.

Hermed stadfestes vedtak av 15. august 1908 stadfester departementet med dette vedtak av Hetland herredstyre 22. mai 1950 om tilleggbestemmelser til nevnte lvs §§ 9 og 15 for Hetland herredstyre.